اولین روزنامه تخصصی معدن و صنایع معدنی ایران

روزگار معدن

www.Madandaily.com

دوشنبه ● ۸ اسفند ۱۴۰۱ ● ۶ شعبان ۱۴۴۴ ● ۲۷ فوریه ۲۰۲۳ ● سال پنجم ● شماره ۱۰۳۰ ● ۸صفحه ● قیمت ۵۰۰۰ تومان

جنگ روسیه و اوکراین چه بر سر معدنی‌ها آورد؟

صنعت معدن جهانی چگونه تحت تأثیر حمله روسیه به اوکراین قرار گرفته است؟ دیروز یک سال از حمله روسیه به اوکراین گذشت، تغییری خیره‌کننده و ناگهانی در سیاست اروپا که بیش از هر چیز دیگری باعث بحران انسانی در اروپا شده است. براساس گزارش آژانس پناهندگان سازمان ملل، ۷.۸ میلیون نفر در سال گذشته از اوکراین گریخته اند، و در حالی که تعیین آمار...

۵

عقب‌ماندگی از معدنکاری دیجیتال

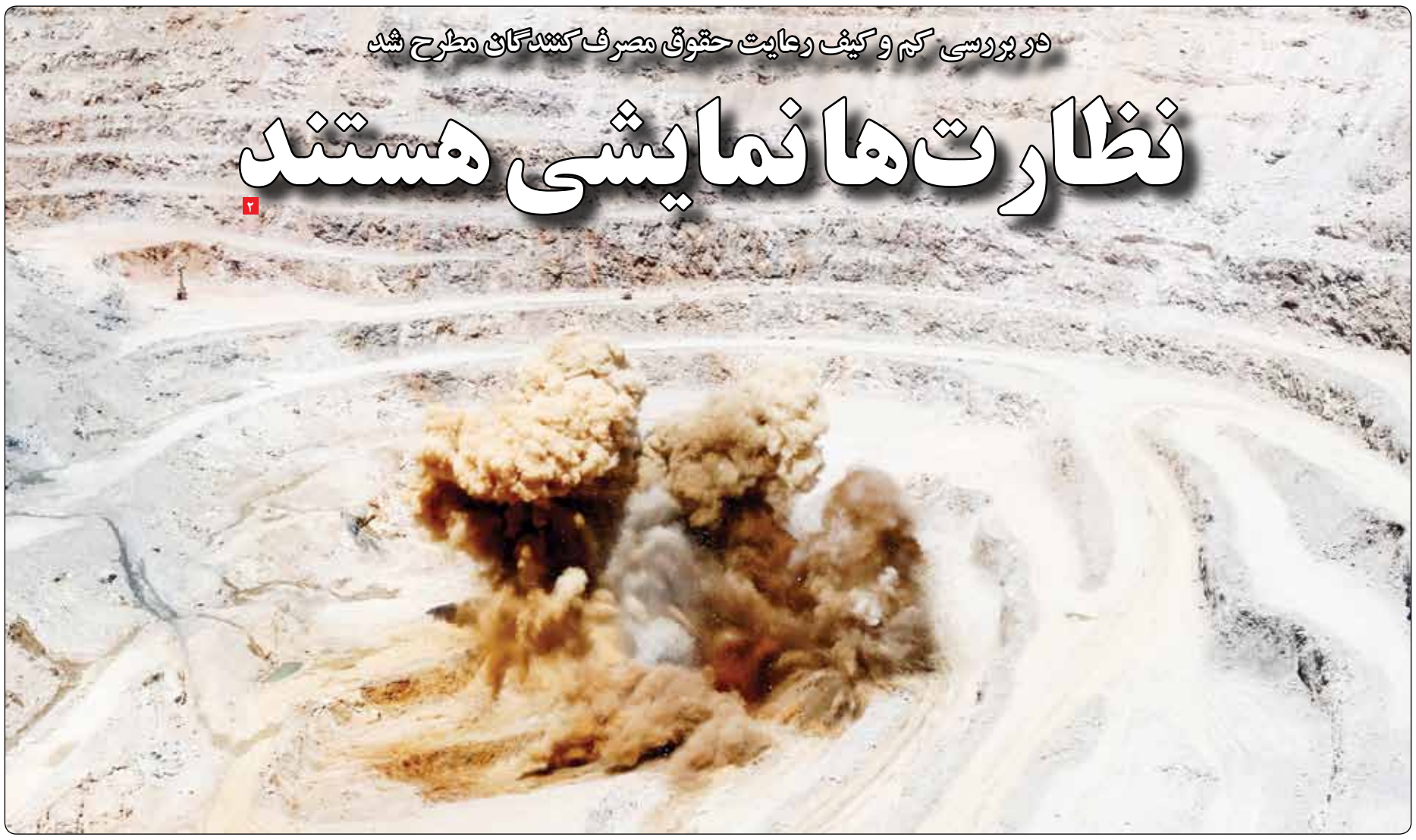
بخش معدن ایران دارای ذخایر ارزشمندی است که بهره‌برداری از آنها منجربه توسعه اقتصادی و افزایش درآمدهای غیرنفتی می‌شود اما این موضوع نیازمند افزایش بهره‌وری است که بخشی از آن با حرکت به سمت معدنکاری دیجیتال محقق می‌شود. بخش معدن در دنیا برای افزایش بهره‌برداری به سراغ معدنکاری دیجیتال رفته است تا با کاهش نیروی انسانی...

۳

در بررسی کم و کیف رعایت حقوق مصرف کنندگان مطرح شد

نظارت‌ها نمایشی هستند

۲

عکس: روزگار معدن

سرمقاله

آسیب‌های سیاست‌گذاری بدون دانش تخصصی

۲

یادداشت‌ها

بدون استاندارد سرمایه ملی هدر می رود

۴

بایدهایی برای تولید محصول باکیفیت

۷

تیترهای روز

استانداردسازی مواداولیه حلقه مفقوده معدن

۴

قانون حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان نیازمند بازنگری

۷

سد موانع برسر راه معادن مازندران

۶

فرم اشتراک

چنانچه تمایل به اخذ اشتراک و دریافت روزنامه صمت و روزگار معدن دارید لطفا فرم را تکمیل و وجه اشتراک به حساب شماره ۰۲۲۴۱۷۴۱۰۵۰۰۰ و یا شماره کارت ۷۰۷۲- ۹۹۹۷- ۹۹۱۸- ۶۰۳۷ نزد بانک ملی به نام موسسه فرهنگی مطبوعاتی گسترش صنعت، معدن و تجارت واریز نمایید. اصل و کپی فیش واریزی را به همراه فرم اشتراک به نشانی خیابان قائم‌مقام-کوچه آزادگان شماره۲۶ ارسال یا برای تسریع امور فرم و فیش مربوط را به شماره ۸۸۱۰۵۳۰۶ ارسال نمایید.

لطفا به این نکات توجه فرمایید:

۱- در صورت تمایل به دریافت نسخه‌های بیشتر خواهشمند است در این قسمت (..... نسخه) مشخص نمایید.

۲- روزنامه مشترکین تهران، هر روز از ساعت ۷ تا ۱۰:۳۰صبح توسط پیک تحویل می‌گردد.

هزینه ارسال در تهران رایگان است

هزینه اشتراک	روزنامه صمت	روزنامه روزگارمعدن
۱ ماهه	۱۱۰,۰۰۰ تومان	۶۶,۰۰۰ تومان
۳ ماهه	۳۳۰,۰۰۰ تومان	۱۹۸,۰۰۰ تومان
۶ ماهه	۶۶۰,۰۰۰ تومان	۳۹۶,۰۰۰ تومان
۹ ماهه	۹۹۰,۰۰۰ تومان	۵۹۴,۰۰۰ تومان
۱۲ ماهه	۱,۳۲۰,۰۰۰ تومان	۷۹۲,۰۰۰ تومان

متقاضیان محترم شهرستان‌ها برای اخذ اشتراک از طریق دفاتر سرپرستی و نمایندگی‌های روزنامه صمت و روزگار معدن در مراکز استان‌ها و شهرستان‌ها اقدام فرمایند و یا به شماره ۸۸۱۰۵۳۰۶-۸ اطلاع دهند.

مشخصات مشترک
نام و نام خانوادگی:
عنوان موسسه:
تلفن ثابت یا تلفن همراه:
آدرس:
کدپستی:

بیمه سامان
Saman Insurance

گوشیتو بیمه کن، خیالتو راحت کن

بیمه موبایل سامان

خطرات تحت پوشش

شکستگی فیزیکی | آبخوردگی و نفوذ مایعات | نوسانات ولتاژ برق | سرقت با شکست حرز

- بیمه موبایل و تبلت تا سقف ارزش دستگاه بیمه شده
- درخواست و صدور بیمه نامه به صورت کاملا آنلاین
- کیفیت و سرعت بالا در پرداخت خسارت

جهت محاسبه حق بیمه و خرید آنلاین بیمه نامه از طریق اسکن QR کد و یا لینک زیر اقدام نمایید
www.di.si24.ir

جهت کسب اطلاعات بیشتر و مشاوره رایگان می‌توانید به وب‌سایت شرکت بیمه سامانه به نشانی مراجعه یا با شماره تلفن ۸۹۴۳- ۰۲۱ تماس حاصل فرمایید.

سرمقاله

آسیب‌های سیاست‌گذاری بدون دانش تخصصی

حسن حسینقلی
فعال معدنی

نبود ثبات در حوزه‌های مختلف اقتصادی، سیاسی، سیاست‌گذاری و... یکی از مهم‌ترین چالش‌هایی است که روند فعالیت صنایع و کسب‌وکارهای اقتصادی را در حوزه‌های مختلف تحت تاثیر منفی قرار می‌دهد. انتظار می‌رود بودجه سالانه در قالب برنامه‌ای میان‌مدت تدوین شود، اما این خواسته در عمل محقق نمی‌شود؛ کمااینکه شاهد تغییر مداوم سیاست‌های اقتصادی دولت هستیم، در حالی که این تغییرات امکان برنامه‌ریزی را از صنایع سلب می‌کند. بدین ترتیب نه‌تنها بر میزان جذب سرمایه به کشور افزوده نمی‌شود، بلکه سرمایه‌های داخلی نیز از دست می‌رود.

علاوه‌براین هر سال دولت اقدام به رشد هزینه انرژی مصرفی صنایع خارج از چهارچوب موردانتظار می‌کند. این سیاست در شرایطی اتخاذ می‌شود که بسیاری از صنایع در طول سال با محدودیت و قطع برق و گاز روبه‌رو می‌شوند. یعنی هزینه قابل‌توجه اختصاص یافته به انرژی مصرفی صنایع، حتی به توسعه زیرساخت‌های انرژی نیز اختصاص نمی‌یابد.

ایران از ظرفیت‌های انرژی بسیاری برخوردار است که بهره‌مندی از این ظرفیت‌ها و ارزش‌افزایی حداکثری یکی از دلایل اصلی توسعه صنایع معدنی در کشور به‌شمار می‌رود، بااین‌وجود در طول دهه‌های اخیر دولتمردان به توسعه زیرساخت‌های انرژی هم‌پای توسعه ظرفیت‌های معدنی توجه نکرده‌اند. به این ترتیب شاهد مشکلات و کاستی‌های کنونی هستیم که آینده صنایع را با تهدید روبه‌رو کرده است.

حقوق دولتی معادن یکی از مهم‌ترین چالش‌هایی است که فعالان این بخش با آن روبه‌رو هستند. به‌دنبال تشدید کاهش درآمدهای دولت در سایه تحریم، افت صادرات نفت و ناکارآمدی در تدوین روش‌های درآمدزایی اصولی برای دولت، شاهد تحمیل فشار مضاعف به فعالان بخش معدن هستیم. در چنین شرایطی حقوق دولتی معادن که عموما در فرآیند تصویب بودجه سالانه موردتوجه قرار می‌گیرد، افزایش قابل‌توجهی داشته است.

متاسفانه ارقام و اعداد بودجه و دریافتی دولت از صنایع، به‌طور کارشناسی تعیین نمی‌شود. سیاست‌گذاران از دشواری شرایط کاری در بخش معدن و محدودیت‌های مالی حاکم بر این بخش آگاه نیستند. سیاست‌گذاری بدون دانش تخصصی لازم از یک‌سو فشار ویژه‌ای را به صنایع تحمیل می‌کند و از سوی دیگر تحقق منابع بودجه‌ای پیش‌بینی‌شده را عملا غیرممکن می‌سازد. دولت نه‌تنها شرایط فعالیت صنایع را تسهیل نمی‌کند، بلکه هر روز فشار جدیدی را به تولید و تولیدکننده تحمیل می‌کند. این فشار عملا مانع بهبود شرایط تولید در بخش‌های مختلف است.

بهای گاز مصرفی صنایع معدنی در سال گذشته از ۱۱۲ تومان به ۶۵۰ تومان افزایش یافت. رشد دوباره این هزینه روی نرخ تمام‌شده تولید ما تاثیر می‌گذارد و بر بهای محصولات نهایی نیز اثر مستقیم دارد؛ بنابراین اجرای سیاست یادشده به شدت گرفتن تورم منتهی می‌شود. علاوه بر این امکان صادرات را از صنایع سلب خواهد کرد. در واقع با افزایش هزینه تولید و باتوجه به محدودیت‌های تحریمی که در روند صادرات صنایع قرار دارد، عملا امکان تولید رقابتی و صادرات در بازارهای جهانی، محدود خواهد شد.

سیاست‌های ارزی دولت برای سال آتی نیز بر عملکرد صنایع معدنی به‌شدت تاثیرگذار است. متاسفانه دولت در یک برنامه تکراری به‌طور مداوم اقدام به سرکوب نرخ ارز می‌کند. البته این سرکوب قیمتی تنها در شرایطی است که به‌ضرر صنایع منتهی شود. باید تاکید کرد دولت برای تامین نیازهای ارزی خود به رشد صادرات در بخش‌های مختلف از جمله معدن و صنایع معدنی نیاز دارد، اما آنقدر درگیر گذران روزمرگی شده که عملا تامین نیازهای ارزی خود را به فراموشی می‌سپارد. بی‌تردید تداوم این چالش‌ها در بلندمدت مشکل‌زا است و لطمات غیرقابل جبرانی را به صنعت و اقتصاد ما تحمیل خواهد کرد.

در بررسی کم و کیف رعایت حقوق مصرف‌کنندگان مطرح شد

نظارت‌ها نمایشی هستند

عکس: روزگار معدن

مرضیه احقاقی

در تقویم رسمی کشور، نهم اسفند با عنوان «روز ملی حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان» نام‌گذاری شده است.

منظور از مصرف‌کننده هر شخص حقیقی و یا حقوقی است که کالا یا خدمتی را خریداری می‌کند. حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان در ایران نیازمند بازنگری و بازتعریف است.

در این بازنگری حقوق هیچ‌کدام از مصرف‌کنندگان نباید نادیده گرفته شود. در این بازنگری هیچ شرکت یا مجموعه‌ای به سبب وابستگی به دولت نباید استثنا شود. بدون تردید این دست سخت‌گیری‌ها درنهایت زمینه توسعه صنعتی را فراهم می‌کند و مردم نیز از نتایج آن منتفع خواهد شد. در همین حال لازم است ابزارهای حمایتی نیز موردتوجه قرار گیرند تا یک مجموعه نتواند به‌راحتی از اجرای مصوبات و دستورالعمل‌ها سر باز کنند.

> مصرف‌کننده در قبال خرید کالا یا خدمات یادشده باید مجموعه‌ای از امتیازات یا اختیارات را از مصرف‌کننده دریافت کند. ازجمله نخستین و پایه‌ای‌ترین این حقوق باید به مرغوبیت و استاندارد بودن کالا یا خدمات اشاره کرد

عادی‌انگاری بی‌توجهی به حقوق مصرف‌کننده

محمدعلی سبحانی فعال صنعت ساخت‌وساز در گفت‌وگو با «روزگارمعدن» اظهار کرد: ساخت‌وساز و فعالیت‌های عمرانی از صنایع اصلی مصرف‌کننده محصولات صنایع معدنی هستند. فولاد و سیمان ۲ محصول پرکاربرد در بخش ساختمان‌سازی هستند که از یک‌سو تأثیر بسزایی بر قیمت تمام‌شده ساخت مسکن را دارند؛ از سوی دیگر نیز کیفیت ساخت‌وساز را تأمین می‌کنند.

وی گفت: خرید مسکن یکی از مهم‌ترین معاملاتی است که شاید برخی تنها برای یک‌بار آن را در طول زندگی تجربه کنند. قیمت بالای خرید مسکن و همچنین نقش آن در تأمین امنیت یک خانواده بر اهمیت این خرید بیش از قبل می‌افزاید. بااین‌وجود حقوق روشن و شفافی برای حمایت از مصرف‌کنندگان این حوزه که خریدار مسکن هستند تبیین نشده است. درواقع نبود مرجع رسمی و مشخص برای حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان در حلقه‌های مختلف تولید، امکان سودجویی را در این بازار فراهم کرده است. موضوعی که به‌واسطه اثرگذاری آن بر جان انسان‌ها و خطرات زندگی در کشوری زلزله‌خیز باید بیش‌ازپیش موردتوجه قرار گیرد. متاسفانه در طول سال‌های گذشته بارها مشاهده کرده‌ایم هر زلزله خفیفی خسارات قابل‌توجهی را به منازل مردم وارد می‌کند یا جان و سلامت آنها را با خطر روبه‌رو می‌کند؛ بنابراین توجه به کیفیت محصولات مصرفی در این بخش از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است.

سبحانی گفت: توجه به مساله قیمت مصالح ساختمانی یکی دیگر از موضوعاتی است که بر قیمت تمام‌شده ساخت‌وساز اثر می‌گذارد. بر همین اساس نیز در مواردی شاهد اجرای سیاست‌های دستوری برای تعیین نرخ محصولات پرکاربرد در ساختمان‌سازی هستیم. بااین‌وجود به اعتقاد من این دست نظارت‌ها نمایشی هستند و درنهایت هم به نفع مصرف‌کننده نخواهد بود.

وی افزود: در شرایطی که اصرار بر ثابت ماندن قیمت یک محصول خارج از قاعده عرضه و تقاضا وجود دارد، تولیدکنندگان از ارائه محصول سر بازمی‌زنند و فعالیت‌های ساخت‌وساز در کمبود مصالح به تعویق می‌افتد. کار به همین‌جا هم ختم نمی‌شود چراکه این تعویق به‌منزله افزایش هزینه تمام‌شده ساخت‌وساز است و مصرف‌کننده نهایی نیز از آن متضرر می‌شود. با توجه به این شرایط هیچ‌گاه با نظارت این‌چنینی بر قیمت‌ها موافق نبوده‌ام و چنین مواردی را دنبال نکرده‌ام چراکه درنهایت از روند آن متضرر خواهیم شد.

وی در ادامه تاکید کرد: محصولات ساختمانی از سیمان و مصالح تا تیرآهن و میلگرد و... باکیفیت‌های مختلفی در بازار موجود هستند. این محصولات بسته به کیفیت باقیمت‌های متفاوتی عرضه می‌شوند. باوجود تمام تفاوت‌ها در کیفیت این محصولات، عموماً حداقل استاندارد درروند تولید این محصولات اخذشده که مجوز ورود به بازار را یافته‌اند؛ یعنی حداقل معیارهای کیفیت درروند تولید آنها پاس شده است.

سبحانی گفت: بااین‌وجود در مواردی شاهد ساخت واحدهای ساختمانی باکیفیت پایین هستیم؛ البته این چالش از دلایل مختلفی نشأت می‌گیرد و کیفیت پایین محصولات ساختمانی، یکی از این دلایل است. طراحی نامناسب مسکن، عملکرد اشتباه سازندگان با هدف کمتر هزینه کردن و... همگی می‌توانند زمینه وارد آمدن ضربه به کیفیت نهایی ساختمان را فراهم کنند. این فعال صنعت ساخت‌وساز در پایان گفت: سازندگان نسبت به کیفیت محصولاتی که خریداری می‌کنند آگاهی دارند. درواقع در چنین شرایطی سازنده متضرر نمی‌شود بلکه مردم به‌عنوان خریدار و مصرف‌کننده ساختمان از این شرایط لطمه می‌بینند چراکه مردم مصرف‌کننده نهایی محصولات موردبحث هستند.

مصرف‌کننده‌ای که هیچ اشرافی به ایرادات محصول خریداری‌شده ندارد و تنها بر اساس ظاهر ساختمان اقدام به خرید آن می‌کند و به این زودی‌ها یا تا قبل از وقوع حادثه‌ای نیز متوجه آن نمی‌شود. البته نظارت بر روند ساخت‌وساز وجود دارد هرچند که همیشه هم کارساز نیست. در چنین شرایطی امکان رسیدگی وجود ندارد و باید تاکید کرد حقوق مصرف‌کننده در این حوزه آن‌قدرها هم اهمیت ندارد.

پیگیری دشوار، مانع رسیدگی

علیرضا پیش‌بین از فعالان صنعت ساخت‌وساز در گفت‌وگو با «روزگارمعدن» تاکید کرد: متاسفانه در کشور ما هیچ مرجعی نسبت به رشد قیمت خارج از قاعده مصالح ساختمانی، تیرآهن، میلگرد و... پاسخگو نیست. بر همین اساس نیز در موارد متعددی شاهد گران‌فروشی مصرف‌کننده در قبال خرید کالا یا خدمات یادشده باید مجموعه‌ای از امتیازات یا اختیارات را از مصرف‌کننده دریافت کند. ازجمله نخستین و پایه‌ای‌ترین این حقوق باید به مرغوبیت و استاندارد بودن کالا یا خدمات اشاره کرد. در همین حال عرضه‌کنندگان موظف هستند تمامی این محصولات در بازار هستیم. البته مصالح ساختمانی بخش محدودی از قیمت فروش مسکن را به خود اختصاص می‌دهند اما بهانه‌ای هستند برای رشد چند برابری قیمت مسکن.

بدین ترتیب، حقوق خریداران مسکن به‌عنوان مصرف‌کننده نهایی تضییع می‌شود. این سازنده مسکن در ادامه گفت: محصولات ساختمانی باکیفیت‌های مختلفی در بازار موجود هستند. در چنین شرایطی برخی از سازندگان ترجیح می‌دهند به‌ازای پرداخت هزینه بیشتر محصولاتی را باکیفیت بالا خریداری کنند. اما بدون تردید این انتخاب همه سازندگان نیست چراکه به رشد هزینه تمام‌شده آنها منجر می‌شود؛ بنابراین در چنین شرایطی شاهد ساخت واحدهایی باکیفیت پایین هستیم.

وی افزود: این در حالی است که استفاده از محصولاتی باکیفیت بالا تأثیر بسزایی در ایمنی ساخت‌وسازها دارد. درنتیجه باید اذعان کرد نبود مرجعی برای رسیدگی به حقوق خریداران یا دشواری این دست پیگیری‌ها درنهایت ضررهای غیرقابل جبرانی را می‌تواند به دنبال داشته باشد یا در ساده‌ترین شرایط ساکنان یک منزل مسکونی یا واحد اداری به‌مرور زمان با عیوب مواد اولیه مورداستفاده در ساخت آن مواجه می‌شوند.

پیش‌بین در پاسخ به سوالی مبنی بر امکان پیگیری چالش‌های یادشده از سوی سازندگان به‌عنوان مصرف‌کنندگان محصولات ساختمانی و فولادی گفت: سازندگان ساختمان به‌عنوان مصرف‌کننده مصالح ساختمانی ترجیح می‌دهند وقت خود را صرف این دست مسائل نکنند چراکه امیدی به نتیجه‌بخش بودن این دست پیگیری‌ها ندارند. خریداران نهایی مسکن نیز به‌سرعت متوجه چنین ایراداتی نمی‌شوند و در عمل راهکاری برای پیگیری این دست کمبودها وجود ندارد.

سخن پایانی

اطلاعات و همچنین چگونگی استفاده از کالا را در اختیار مصرف‌کنندگان قرار دهند. در ادامه مصرف‌کنندگان می‌توانند حقوق خود را مستقلاً پیگیری کنند. بااین‌وجود حقوق مصرف‌کنندگان در ایران بیشتر جنبه تشریفاتی دارد.

این موضوع برای مصرف‌کنندگان میانی که خود تولیدکننده محصول دیگری هستند، به‌مراتب دشوارتر است و کمتر امکان برزو یا عملیاتی شدن می‌یابد.

مدیرعامل گروه ملی صنعتی فولاد ایران:

«ملی صنعتی فولاد ایران» به شرایط بد گذشته باز نخواهد گشت

مدیرعامل گروه ملی صنعتی فولاد ایران با اشاره به تنش‌های کارگری و اختلال در روند تولید این شرکت در سال‌های اخیر بیان کرد: این مجموعه صنعتی بزرگ کشور با بهره گیری از نیروی انسانی توانمند و متخصص و استفاده از ظرفیت‌های موجود، به طور قطع به شرایط بد گذشته باز نمی‌گردد.

به گزارش دنیای معدن، علی محمدی در نشست خبری افزود: زمانی بود که دغدغه پرداخت حقوق کارگران در ماه آینده وجود داشت، ولی اکنون به سرمایه‌گذاری در بخش‌های این مجموعه صنعتی که حدود ۶ دهه از عمر آن می‌گذرد به منظور افزایش تولید محصولات فولادی و نوردی ورود می‌اندیشیم و امیدواریم با برنامه‌های ریزی صورت گرفته، این واحد بزرگ صنعتی به سال‌های اوج خود بازگردد.

وی به تجمع‌های کارگری در گروه ملی صنعتی فولاد ایران در سال‌های اخیر که وی آن را «بحق» خواند اشاره کرد و افزود: پرونده تجمع‌های کارگری با از سرگیری تولید محصولات فولادی بسته شده است و هم‌اکنون سطح رضایت‌مندی کارگران به عنوان بزرگ‌ترین سرمایه انسانی شرکت، درحد مطلوب قرار دارد.

محمدی گفت: گروه ملی صنعتی فولاد ایران با ۲۷۰هکتار زمین، ۸ خط تولیدی و ۶ کارخانه با ۳ هزار نیرو، حدود ۴۰درصد سهام شرکت فولاد اکسین را دارد و به جهت تنوع در محصولات نوردی، هم‌سطح و هم‌تراز شرکت ذوب‌آهن اصفهان است.

مدیرعامل گروه ملی صنعتی فولاد ایران به روند تولید در این شرکت در سال‌های اخیر اشاره کرد و افزود: در سال ۱۳۹۱ و ۱۳۹۲ حدود ۱.۷میلیون تن تولید داشتیم، ولی پس از آن با قضایای گروه آریا و مشکلات بعدی، تولید به ۴۰۰هزار تن و در نهایت به ۹۷هزار تن رسید.

محمدی افزود: سال ۱۳۹۵ این گروه ملی صنعتی فولاد ایران به بانک ملی ایران واگذار شد و از سال ۱۳۹۷ ظرفیت تولیدی شرکت بهتر شده است.

مدیرعامل گروه ملی صنعتی فولاد ایران در فراز و فرودهای زیاد دراین شرکت به خصوص پس از واگذاری به بخش خصوصی و سپس بازگشت مالکیت آن به دولت اشاره کرد و افزود: هدف‌گذاری ۴۷۰هزار تن محصولات فولادی در این شرکت امسال محقق خواهد شد و درصورت نبود قطعی برق و تولید ۱۰۰ هزار تن در اسفند، به رقم ۴۷۰هزار تن در سال ۱۴۰۱ خواهیم رسید.

وی گفت: تولید در مجموعه صنعتی در سال ۱۳۹۸ حدود ۲۴۰ هزار تن، ۱۳۹۹ حدود ۴۷۰هزار تن، ۱۴۰۰ حدود ۳۶۰هزار تن بوده و امسال به ۴۷۰هزار تن تولید خواهیم رسید. محمدی یکی از دلایل کاهش تولید در این گروه صنعتی، محدودیت در مصرف گاز و قطع طولانی مدت برق عنوان و ابراز امیدواری کرد سال آینده با برطرف شدن این محدودیت‌ها روند تولید جهش قابل‌توجهی داشته باشد. وی در این نشست خبری گفت: درصورت رسیدن به تولید سالانه ۸۰۰هزار تن محصولات فولادی و نوردی، این مجموعه صنعتی وارد مرحله سوددهی خواهد شد. محمدی افزود: ظرفیت تولیدی این واحد صنعتی حدود دو میلیون تن در سال است که درصورت استفاده از ظرفیت‌هایی که اکنون بخش مهمی از آن در این مجموعه صنعتی وجود دارد و همچنین تامین سرمایه در گردش، اجرای مصوبات ستاد تسهیل استان و همراهی بانک‌ها، دسترسی به این ظرفیت دو میلیون تن دردسترس است. مدیرعامل گروه ملی صنعتی فولاد ایران گفت: همچنین مرحله دوم کارخانه فولادسازی که بخش مهمی از تجهیزات آن در محوطه این مجموعه صنعتی وجود دارد با سرمایه‌گذاری ۴۰ میلیون یورویی (۲۰هزار میلیارد ریال) در مدت ۶ تا ۹ ماه به بهره‌برداری خواهد رسید و عملا ۴۳۰هزار تن شمش فولادی به ظرفیت تولیدی این مجموعه صنعتی اضافه و بخش مهمی از نیاز داخل، تامین می‌شود. محمدی گفت: با راه‌اندازی فاز دوم کارخانه فولادسازی گروه ملی صنعتی فولاد ایران ۴۰۰فرصت اشتغال جدید شکل خواهد گرفت.

با راه‌اندازی واحد شمش منیزیم در شرکت فروسیلیس غرب پارس

میدکو به چرخه تولید شمش منیزیم پیوست

مراسم راه‌اندازی تولید شمش منیزیم توسط شرکت فروسیلیس غرب پارس در مجتمع فروسیلیس همدان برگزار شد.

به گزارش معدن نیوز، در این مراسم که به مناسبت راه‌اندازی تولید شمش منیزیم توسط شرکت فروسیلیس غرب پارس و ورود شرکت میدکو به جمع تولیدکنندگان این محصول با ارزش و کاربردی برگزار شد، قاسمی مدیرعامل بانک پاسارگاد و رئیس هیات‌مدیره میدکو، پورمند مدیرعامل شرکت مادر تخصصی توسعه معادن و صنایع معدنی خاورمیانه (میدکو) و همچنین میرابوالفتحی مدیرعامل شرکت فروسیلیس غرب فارس به ایراد بیانات پرداختند.

مدیرعامل میدکو با توضیح کوتاهی در خصوص این پروژه تصریح کرد: مدت زمان اجرای پروژه حدودا ۳۳ ماه یعنی کمتر از ۳ سال بوده و همچنین یکصد و چهل نفر اشتغال مستقیم را این پروژه شامل بوده است. مجموعه مشارکتی که این کار را عملیاتی کردند شرکت‌های معیار صنعت، مانا ساز و wmy بوده که با مشاوره پیشرو ذوب، خوشبختانه این پروژه را توانستند در زمان بسیار کوتاهی به نحو احسن انجام دهند. وی همچنین با تشکر از بانک پاسارگاد اضافه کرد: به سهم خود در جامعه معدنی کشور از دوستان بانک پاسارگاد، گروه مالی پاسارگاد و شخص دکتر قاسمی که همواره در فکر توسعه و ثروت آفرینی در کشور هستید تقدیر و تشکر می‌کنم. ان‌شاله با عنایت خداوند سرزمین ایران اسلامی روز به روز بیشتر در مسیر توسعه به پیش رود. در ادامه مراسم قاسمی مدیرعامل بانک پاسارگاد و رئیس هیات مدیره میدکو نیز طی سخنانی کوتاه از مجموعه میدکو و شرکت فروسیلیس غرب پارس تشکر و قدردانی کرد. میدکو در نظر دارد تا پایان نیمه اول سال ۱۴۰۲ به ظرفیت تولید ۶۰۰۰ تن شمش منیزیم برسد. ازجمله مهم‌ترین مزیت میدکو برای تولید شمش منیزیم این است که در وهله اول دولومیت با عیار مناسب برای تولید این محصول را داشته و همچنین فروسیلیس که مهم‌ترین بخش این تولید است را نیز در نزدیکی کارخانه در دسترس دارد. لازم به ذکر است این محصول با ارزش در هیچ کشور دیگری از خاورمیانه تولید نمی‌شود. تنها ترکیه در مقطعی دست به تولید این محصول زد که در نهایت به دلیل نداشتن فروسیلیس مجبور به توقف پروژه شد. شمش منیزیم جزو فلزات قلیایی خاکی محسوب می‌شود و جایگاه هشتم فراوانی را در پوسته زمین دارد. منیزیم‌ها شباهت زیادی به آلومینیوم دارند و دارای رنگ نقره‌ای هستند. عموما شمش‌های منیزیم در صنایعی مانند: پزشکی، کشاورزی و خودروسازی استفاده می‌شوند.

کاربرد شمش منیزیم در صنایع ذوب و ریخته‌گری دیده می‌شود، همچنین در صنایعی که به ریخته‌گری نیاز دارند و یا مکمل آن هستند از شمش منیزیم استفاده می‌کنند. مانند: چرخ‌های آلومینیوم خودرو، پیستون، موتور و حمل‌ونقل قطعات مربوط به ریخته‌گری. یکی دیگر از موارد استفاده شمش منیزیم، تجهیزات ورزشی است.

روزگار معدن

صنایع معدنی

دوشنبه ۳
● ۸ اسفند ۱۴۰۱
● ۶ شعبان ۱۴۴۴
● ۲۷ فوریه ۲۰۲۳
● سال پنجم ● شماره ۱۰۳۰

روی خط خبر

صعود ایران به جایگاه نهم تولید جهانی فولاد

انجمن جهانی فولاد اعلام کرد طی ژانویه ۲۰۲۳ میلادی ایران در رتبه نهم تولید فولاد خام جهان ایستاد. این رتبه یک پله بالاتر از جایگاه پیشین ایران است.

به گزارش ایمیدرو، طی ماه نخست سال ۲۰۲۳ میلادی، ایران ۲میلیون و ۷۰۰ هزارتن فولاد خام تولید کرد که در مقایسه با تولید سال گذشته شاهد رشد ۲۷.۷ درصدی بود. همچنین ایران با ارتقای یک پله‌ای به جایگاه نهم جهان دست یافت.

این در حالی است که تولید ۶۳کشور فولادساز جهان طی ژانویه امسال میلادی۱۴۵میلیون و۳۰۰ هزارتن به ثبت رسید که حاکی از افت ۳.۳ درصدی نسبت به مدت مشابه سال گذشته است.

طی مدت یاد شده، به ترتیب چین با تولید ۷۹میلیون و۵۰۰ هزارتن، هند با تولید ۱۰میلیون و ۹۰۰ هزار تن، ژاپن با تولید ۷ میلیون و ۲۰۰هزار تن، امریکا با تولید ۶ میلیون و ۵۰۰هزار تن و روسیه با تولید ۵ میلیون و ۸۰۰ هزار تن تولید فولادخام ۵کشور برتر فولادساز جهان بودند.

طی این مدت، کره جنوبی با تولید ۵ میلیون و ۵۰۰ هزار تن، آلمان با تولید ۲ میلیون و ۹۰۰ هزار تن، برزیل با تولید ۲ میلیون و ۸۰۰ هزار تن، ایران با تولید ۲ میلیون و ۷۰۰هزار تن و ترکیه با تولید ۲ میلیون و ۶۰۰هزار تن در رتبه‌های ششم تا دهم جهان ا یستادند.

دریافت تندیس زرین تک‌ستاره سلامت‌محور توسط گل‌گهر

پنجمین جشنواره ملی صنعت سلامت محور با رویکرد ارتقای سلامت صنایع تولیدی و خدماتی و معرفی سازمان‌های پاسخگو و مسئولیت‌پذیر در حوزه سلامت کشور برگزار شد و شرکت گل‌گهر، تندیس زرین تک‌ستاره جشنواره ملی صنعت سلامت‌محور را دریافت کرد.

به گزارش ایراسین، در این رویداد ملی که با چشم‌انداز بهبود و توسعه مستمر فرآیندهای سلامت محور و با هدف پایش، رتبه‌بندی، اعتباربخشی و تشویق مجموعه‌های متعهد به امر سلامت و فرهنگ‌سازی در جهت تغییر نگرش صنایع در راستای ارتقای سلامت و بهداشت کشور با حضور مقامات عالی و مسئولان سلامت در مرکز همایش‌های دانشگاه شهید بهشتی تهران برگزار شد، شرکت گل‌گهر موفق به کسب عنوان شد و مورد تجلیل قرار گرفت.

در این جشنواره که با حضور بیش از ۱۰۰شرکت درخواست‌کننده جهت حضور در طرح شناسایی و پس از گذراندن دوره‌های آموزشی، پایش و رتبه‌بندی برگزار شد، شرکت گل‌گهر شرکت به مرحله پایانی جشنواره راه پیدا کرد و علاوه بر دریافت تندیس زرین تک ستاره پنجمین جشنواره ملی صنعت سلامت‌محور، موفق به اخذ عناوین واحد برتر در شاخص مدیریت سلامت سرمایه انسانی، ایمنی و بهداشت حرفه‌ای محیط‌کار و شاخص تامین تولیدات و خدمات سلامت محور شد.

«روزگار معدن» گزارش می‌دهد:

عقب‌ماندگی از معدنکاری دیجیتال

گروه معدن

عکس: روزگار معدن

بخش معدن ایران دارای ذخایر ارزشمندی است که بهره‌برداری از آنها منجربه توسعه اقتصادی و افزایش درآمدهای غیرنفتی می‌شود اما این موضوع نیازمند افزایش بهره‌وری است که بخشی از آن با حرکت به سمت معدنکاری دیجیتال محقق می‌شود.

به گزارش «روزگار معدن»، بخش معدن در دنیا برای افزایش بهره‌برداری به سراغ معدنکاری دیجیتال رفته است تا با کاهش نیروی انسانی علاوه بر کاهش خطرات این فعالیت، سرعت معدنکاری را افزایش دهد. به عنوان مثال کامیون‌های خودران یکی از اقداماتی است که شرکت‌های بزرگ معدنی در سال‌های اخیر به سمت استفاده از آنها رفته‌اند که توانسته بهره‌برداری از ذخایر را افزایش دهد.

بخش معدن ایران نیز در سال‌های اخیر بارها بر حرکت به سمت معدنکاری دیجیتال تاکید کرده است و در امسال نیز با برگزاری همایشی با این عنوان بیش از پیش بر اهمیت آن تاکید شد.

اما شاید نکته مهم در این موضوع تامین زیرساخت‌هایی است که باید برای معدنکاری دیجیتال فراهم شود. این در حالی است که بخش معدن ایران در قسمت‌های مختلفی با عقب ماندگی مواجه است عدم جبران آنها و عدم حرکت به سمت معدنکاری دیجیتال می‌تواند ایران را با وجود ذخایر بسیار از سایر کشورهای معدنی عقب اندازد.

این در حالی است که اگر امروز در این مسیر حرکت کرده و زیرساخت‌های آن را تامین کنیم می‌توان در ۱۰ سال آینده در جایگاهی ایستاد که امروز شرکت‌های بزرگ معدنی دنیا قرار دارند.

در ادامه نگاهی به معدنکاری دیجیتال و اهمیت آن خواهیم داشت:

معدن‌کاری دیجیتال که با نام‌های معدن‌کاری هوشمند (Smart mining)، معدن‌کاری بدون نیروی‌کار (Miner less miner) و معدن‌کاری به هم پیوسته (Connected mining) نیز شناخته می‌شود در کنار معدن‌کاری سبز در سال‌های اخیر اهمیت زیادی یافته است. صرفه‌جویی در مصرف انرژی و کاهش و حذف کربن به دلیل پیامد تغییر اقلیم و گرمایش جهانی یکی از اهدافی است که این دو حوزه دنبال می‌کنند. از جمله سایر اهداف معدن‌کاری دیجیتال می‌توان به افزایش ایمنی، کاهش ریسک، افزایش سرعت عملیات، اتصال فرآیندهای مختلف در معادن به یکدیگر و خودکارسازی عملیات، مدیریت بهتر و همزمان بخش‌های مختلف معدن و تجزیه و تحلیل بسیاری از داده‌های پیچیده در زمان کمتر اشاره کرد.

کاهش ریسک و افزایش ایمنی یکی از اهداف معدن‌کاری دیجیتال است که با استفاده از این تکنولوژی می‌توان علاوه بر کنترل این دو عامل، به افزایش بهره‌وری و تولید محصول نیز کمک کرد. از طرفی، کاهش حوادث به دلایل مختلف ازجمله انفجار، خسارت و سقوط تجهیزات، مسمومیت می‌تواند علاوه بر صدمات مالی و روحی به تجهیزات و نیروی انسانی، به کاهش بهره‌وری و توقف تولید منجر شود. بنابراین تعیین ضریب ایمنی محیط کار و ماشین‌آلات به صورت لحظه‌ای، بررسی وضعیت نیروی انسانی و ارزیابی زمان سرویس‌دهی به ماشین‌آلات می‌تواند تا حد زیادی به حل این مشکل کمک کند. در واقع، جایگزین کردن معدن‌کاری دیجیتال با بهره‌گیری از هوش مصنوعی، استفاده از ربات‌های کنترل شونده و تجهیزات کنترل از راه دور و ابزارهای لازم برای پردازش داده‌های بزرگ (Big data) می‌توان تعداد نیروی انسانی در معادن خطرپذیر را کاهش دهد. به عنوان مثال استفاده از این تکنولوژی برای کاهش صدمات در معادن زغال‌سنگ در شرق آسیا به عنوان یکی از برنامه‌های اساسی برای کاهش تلفات انسانی است. در سال‌های قبل، پیچیدگی‌های معدن‌کاری سبب کاهش سرعت در بسیاری از بخش‌ها می‌شد. امروزه می‌توان با معدن‌کاری دیجیتال و بهره‌گیری از سنسورها، پردازش داده‌ها به صورت موازی و سریع و تصمیم‌گیری با هوش مصنوعی به کلیه عملیات معدنی سرعت بخشید. به عنوان مثال نصب سنسور روی ماشین‌آلات به منظور سنجش وضعیت تجهیزات آنها سبب کاهش هزینه تعمیر و نگهداری و کاهش زمان توقف آنها می‌شود. همچنین استفاده از تصاویر ماهواره‌ای و پهپادها و تجزیه و تحلیل داده‌های آنها می‌تواند به عملیات اکتشاف سرعت بخشد. از طرفی، امکان پردازش اطلاعات در عمق‌های پایین‌تر فراهم می‌گردد و این موضوع سبب می‌شود تا پهنه‌های بیشتری با اطلاعات دقیق‌تر مورد اکتشاف قرار گرفته و بخت دسترسی به رگه‌های مورد نظر افزایش یابد. استفاده از علم بلاک‌چین در معدن‌کاری دیجیتال به هوشمندسازی و رهگیری بخش‌های مختلف معدن کمک می‌کند و این موضوع سبب افزایش سرعت عملیات و تصمیم‌گیری می‌گردد. با توجه به اینکه بخش معدن از یک حوزه‌ی سخت به سمت حوزه نرم و دیجیتال در حال‌گذار است؛ نباید نقش پردازش اطلاعات و استفاده از تکنولوژی‌های موجود در این حوزه از نظر دور بماند.

تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از پردازش تصویر، یادگیری ماشین، تحلیل‌های آماری و یکپارچه‌سازی اطلاعات می‌توانند در حوزه‌های اکتشاف، بهره‌برداری، فراوری و انتقال مورد استفاده قرار گیرند. به عنوان مثال بررسی وقوع حوادث در معدن براساس تجزیه و تحلیل‌های آماری می‌تواند نقش عوامل محیطی و غیرمحیطی در وقوع آنها را شناسایی و کنترل کند.

در سال‌های اخیر بسیاری از کشورهای جهان دریافته‌اند که برای رشد اقتصاد خود می‌بایست توجه بیشتری نسبت به توسعه و بهبود زیرساخت‌های فناوری‌های اطلاعات و اطلاعات در بخش‌های مختلف اقتصادی از جمله معدن داشته باشند. با وجود اینکه تا دهه اخیر استفاده از تکنولوژی در معدن‌کاری نسبت به سایر بخش‌ها با فاصله‌ی زیادی انجام می‌شده است؛ لیکن با معرفی و ورود معدن‌کاری دیجیتال به این حوزه، این فاصله در حال جبران است. گرچه این موضوع به نیمه‌عمر دانش در هر بخش نیز برمی‌گردد ولی تحولات اخیر در بخش معدن نشان داده است که فاصله‌ی زمانی نیمه‌عمر در این بخش در حال کوتاه‌تر شدن است. لازمه‌ی استفاده از این ظرفیت، سیاست‌گذاری درست و آماده کردن بستر مناسب در هر کشوری است. این موضوع سبب می‌شود تا پیشرفت‌های سریع در نوآوری و فناوریهای جدید، تاثیر قابل توجهی بر معدن‌کاری در آن کشور داشته است. در واقع، توسعه فناوری‌های هوشمندسازی و معدن‌کاری دیجیتال سبب می‌شود بهره‌وری و ارزش‌افزوده در این بخش افزایش و هزینه‌ها و نرخ تمام شده کاهش یابد. پیش‌بینی شده است که حجم بازار معدن‌کاری دیجیتال از حدود ۹۳۰۰ میلیون دلار در سال ۲۰۱۹به بیش از ۲۳ هزار میلیون دلار در سال ۲۰۲۷ برسد. اکتشاف، استخراج و فراوری به عنوان سه‌رکن اساسی در بخش معدن به شمار می‌روند که هر کدام از این بخش‌ها وابستگی زیادی به فناوری اطلاعات و ارتباطات دارند.

بازار جهانی معدن‌کاری دیجیتال براساس نوع (Type)، شاخه فعالیت (Category) و منطقه (Region) معدن به دسته‌های مختلفی تقسیم‌بندی می‌شود. براساس نوع، بازار معدن‌کاری دیجیتال به دسته‌های معادن سطحی (روباز) یا زیرزمینی تقسیم می‌شود. براساس شاخه فعالیت شامل تجهیزات (Eqiupment) و لوازم (Components) خودکار است که تجهیزات خودکار شامل انواع دستگاه‌های مورد استفاده شامل ماشین‌آلات حفاری، تراک‌ها، بیل‌های مکانیکی و دستگاه‌های بارگیری-حمل‌ونقل-تخلیه (LHD) و لوازم شامل دسته‌های سخت‌افزار (مانند سنسورها)، نرم‌افزار (مانند نرم‌افزارهای لجستیک، مدیریت و پردازش) و خدمات (مانند پشتیبانی و نگهداری) است.

براساس منطقه، بازار معدن‌کاری دیجیتال شامل امریکای شمالی (امریکا، کانادا و مکزیک)، اروپا، آسیا-اقیانوسیه (کشورهای شرق آسیا و اقیانوسیه) و کشورهای LAMEA (امریکای لاتین، افریقا و خاورمیانه) می‌شود.

پیش‌بینی شده است که آسیا-اقیانوسیه بزرگترین بازار را شامل شوند و کشورهای LAMEA سریع‌ترین رشد را در این بازار داشته باشند. با وجود اینکه امروزه معدنکاری هوشمند و استفاده از فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات نقش موثر خود در معادن کشورهای دیگر، به خصوص برخی کشورهای همسایه، به خوبی نشان داده است؛ مشکلات موجود در کشور ما باعث شده است تا استفاده از این معدن‌کاری دیجیتال همانند سایر کشورها از رشد کافی برخوردار نباشد. بهره‌گیری از این تکنولوژی مستلزم وجود زیرساخت اینترنت و ایجاد بستر مناسب برای استفاده از تکنولوژی، اطمینان از امنیت شبکه اینترنت و پرهیز از قطعی آن، وجود اپراتور ماهر، همکاری بین بخش‌های مختلف دولتی و وجود نقشه راه مشخص است.

البته نباید نقش تحریم‌ها را نیز از نظر دور داشت. البته فراهم شدن این شرایط برای تحقق معدن‌کاری دیجیتال در کشور لازم است ولی کافی نیست. در واقع، جدای از مشکلات موجود، عواملی مانند موانع قانونی سختگیرانه برای واردات تجهیزات و ماشین‌آلات با فناوری بالا، عدم توجه به توسعه دانش در بخش معدن و صنایع معدنی و نبود مرجع آگاه و آشنا به مشکلات بخش معدن و صنایع معدنی برای هدایت شرکت‌های دانش‌بنیان این بخش سبب می‌شود که حتی در صورت فراهم شدن شرایط مناسب برای بهره‌گیری از فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات، نتوان بهره‌وری بخش معدن را افزایش داد.

کیفیت پایین ماشین‌آلات داخلی و عدم بهره‌گیری آنها از فناوری‌های روز، قابلیت استفاده از شرایط اشاره شده را ندارد. از طرف دیگر، نبود شرکت‌های دانش‌بنیان مورد نیاز در بخش معدن و صنایع معدنی برای استفاده از ظرفیت فناوری‌های اطلاعات و ارتباطات سبب می‌شود تا این امکانات در توسعه معادن مغفول بمانند.

چالش‌های پیش‌روی تولید

یک فعال صنعت فولاد گفت: با توجه به کیفیت بالای بیلت شرکت فولاد خوزستان، شرکت فولاد آتیه خاورمیانه برای تولید محصولات خود یعنی میلگرد فولادی از محصولات شرکت فولاد خوزستان استفاده می‌کند. باید گفت باکیفیت‌ترین بیلت فولادی در کشور، بیلت تولیدشده در شرکت فولاد خوزستان است.

داریوش دارابی در گفت‌وگو با فلزات آنلاین بیان کرد: فاز اول شرکت فولاد آتیه خاورمیانه در سال ۱۳۹۵ به منظور تولید میلگرد با ظرفیت ۴۵۰ هزار تن در سال به بهره‌برداری رسید. از زمانی این مجموعه شروع به تولید کرد تا به امروز، بالای ۹۵ درصد محصولات تولیدی آن به کشورهای جنوب شرقی آسیا، منطقه خاورمیانه و البته تا چندی پیش به کشور اوکراین صادر شده است؛ درحال‌حاضر عمده محصولات مجموعه در بازارهای داخلی و بازار کشور عراق به فروش می‌رود. خط تولید ورق فولادی با مصارف ساختمانی شرکت در دست احداث است که در سال آینده به بهره‌برداری می‌رسد؛ عرض ورق تولیدی این واحد یک متر و ۸۰ سانتی‌متر و ضخامت آن هشت تا ۱۰ میلی‌متر خواهد بود. این مجموعه در شهرک صنعتی پنج اهواز واقع شده است که به دلیل مسائل محیط زیستی آن، مجوز احداث واحد ذوب و ریخته‌گری از سوی نهادها مربوطه صادر نمی‌شود این امر موجب شد تا برای تامین مواد اولیه خط تولید ورق، خریداری اسلب در دستور کار ما قرار گیرد، با توجه به اینکه شرکت فولاد خوزستان تولیدکننده اسلب فولادی است و با در نظر گرفتن کیفیت بالای محصولات تولیدی آن، بهترین گزینه برای تامین اسلب فولادی شرکت فولاد خوزستان است.

کیفیت، اولویت اول انتخاب

وی در رابطه با سبد محصولات تولیدی شرکت فولاد آتیه خاورمیانه، گفت: در این مجموعه میلگرد سایز هشت تا ۳۲ برای مصارف ساختمانی، تولید می‌شود؛ به دلیل اینکه عمده سفارشات ما از بخش ساختمان‌سازی است سبد محصولات تولیدی ما هم صرفا شامل محصولات ساختمانی است اما اگر سفارشی برای تولید مقاطع آلیاژی داشته باشیم، هیچ محدودیتی برای تولید آنها نداریم.

مواد اولیه مورد استفاده در این شرکت عمدتا از شرکت فولاد خوزستان تهیه می‌شود زیرا باکیفیت‌ترین بیلت تولیدشده در کشور متعلق به شرکت فولاد خوزستان است؛ همچنین مسافت نزدیک این دو مجموعه که باعث کاهش هزینه‌های حمل‌ونقل مواد اولیه می‌شود، مزید بر علت شد تا شرکت فولاد خوزستان را به عنوان تامین‌کننده خود انتخاب کنیم. بیلت فولادی مورد استفاده برای تولید محصول در شرکت فولاد آتیه خاورمیانه، بیلت ۱۲متری با مقطع ۱۵۰ در ۱۵۰ میلی‌متری شرکت فولاد خوزستان است.

دومینوی مشکلات

این فعال صنعت فولاد در رابطه با چالش‌هایی که در مسیر تولید وجود دارد، اظهار کرد: تاثیر هرگونه چالشی که در صنایع بالادستی رخ می‌دهد، در صنایع پایین‌دستی هم مشاهده می‌شود. به عنوان مثال محدودیت‌های تامین انرژی واحدهای صنعتی مانند قطعی برق در تابستان سبب شد تا ما در آن برهه زمانی البته به صورت کوتاه‌مدت، در تامین مواد اولیه خود دچار چالش شویم. دارابی با اشاره به اینکه شرکت فولاد آتیه خاورمیانه مجموعه‌ای صادرات محور است، در خصوص موانع موجود در مسیر صادرات خاطرنشان کرد: تغییر مداوم قوانین، محدودیت‌های صادراتی و مالی، تاثیرات بسیاری بر مقوله صادرات دارند. ایجاد شرایط با ثبات اقتصادی و عدم تصمیم‌گیری‌های مقطعی، راهکارهایی هستند که می‌توانند باعث افزایش اعتماد تولیدکنندگان، افزایش توسعه و تعیین اهداف بلندمدت برای آینده تولید شوند. تغییر مداوم سیاست‌گذاری‌های اقتصادی و صنعتی از سوی دولت باعث می‌شود شرکت‌های تولیدکننده در برنامه‌ریزی‌های بلندمدت خود دچار چالش شوند.

بومی‌سازی ۴۵۰ میلیون دلاری در بخش معدن و صنایع معدنی

ایمیدرو با همراهی شرکت‌های زیرمجموعه و تابعه و در راستای تحقق اهداف «ساخت داخل»، بومی‌سازی ۴۵۰ میلیون دلار در بخش قطعات و تجهیزات حوزه معدن و صنایع معدنی را در ۱۱ ماهه امسال ثبت کرد.

به گزارش فولادبان، شرکت‌های بزرگ بخش معدن و صنایع معدنی همچون ملی صنایع مس، فولاد مبارکه، فولاد خوزستان، چادرملو، گل گهر، گهر زمین، آلومینیوم جنوب، تهیه و تولید مواد معدنی، فولاد هرمزگان، فولاد خراسان، آلومینای ایران و مناطق ویژه اقتصادی تحت پوشش ایمیدرو در این برنامه صرفه جویی ارزی مشارکت داشته‌اند.

براساس این برنامه، صرفه جویی ارزی بیش از ۵۰۰ میلیون دلار(از طریق بومی‌سازی) تا پایان امسال هدف‌گذاری شده است.

دفتر بومی‌سازی و ساخت داخل ایمیدرو در راستای هدفگذاری صرفه جویی ارزی از محل بومی‌سازی و استفاده از ظرفیت‌ها و توانمندی‌های داخل کشور، برنامه‌ها و اقدامات شرکت‌ها به طور منظم پایش می‌شود.

بومی‌سازی قطعات و تجهیزات مورد نیاز صنایع در سال‌های گذشته، موجب شد تا خطوط تولید در شرایط تحریم به دلیل تامین به موقع قطعات، دچار وقفه نشوند. «بومی سازی» از جمله راهبردهای اصلی سازمان توسعه و نوسازی معادن و صنایع معدنی ایران(ایمیدرو) محسوب می‌شود.

یادداشت

بدون استاندارد سرمایه ملی به هدر می رود

شهرام شریعتی
کارشناس و فعال معدن

معدن هم مثل هر بنگاه اقتصادی دیگری باید به‌ازای تزریق پول و سرمایه، خروجی قابل‌توجهی داشته باشد، درآمد مناسبی ایجاد کند و هزینه‌ها را پوشش دهد، اما از آنجایی که در کل دنیای ادبیات معدن با ادبیات صنعت تفاوت دارد، طرح تجاری (Business Plan) آن‌هم با دیگر فعالیت‌های اقتصادی متفاوت است.

برای همین دنیا تصمیم گرفت که درباره معدن و ضروریات فنی و اقتصادی آن از زبان و ادبیات خاص معدنکاری استفاده شود. برای همین استانداردسازی شروع شد و امروزه دیگر نمی‌توان همان شیوه‌ای را که برای نوشتن طرح تجاری صنایع غذایی استفاده می‌شود، برای تهیه و تدوین طرح معدن هم به‌کار برد.

برای همین سازمان زمین‌شناسی اتحادیه اروپا برای خود استانداردی منتشر کرد و به همین ترتیب سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات امریکا، سازمان زمین‌شناسی فرانسه، کانادا و برخی دیگر از کشورها هم ضوابط مدنظر خود را تدوین و منتشر کردند و قرار بر این شد که برای سرمایه‌گذاری معدنی اول استانداردهای موردنظر برای آن اخذ شود. بانک جهانی و اتحادیه اروپا از این کار استقبال کردند و گفتند اگر این استانداردها موردتایید ما قرار گیرد، می‌توانیم در معادن و صنایع معدنی سرمایه‌گذاری کنیم، به‌شرط آنکه این گزارش‌های استانداردشده بیرون بیایند و نقاط دیگری از دنیا از جمله افریقای‌جنوبی پا به میدان گذاشت و شرط سرمایه‌گذاری خود در معادن را رعایت استانداردهای ویژه خود گذاشت. به‌تدریج استانداردهای دیگری از جمله جورک تدوین شد، اما هیچ‌یک مزیت خاصی بر دیگری نداشتند. ما هم در ایران استانداردهایی برای خود ایجاد کرده‌ایم،اما چون کارشناسانی که این ضوابط را تدوین کردند، باور چندانی به کار خود نداشتند، نتایج کار آنها قدرت و استواری چندانی نداشت و به‌تبع آن، موردقبول بانک‌ها و موسسات مالی و اعتباری قرار نگرفت. برای همین هر جایی می‌گوید استانداردها باید در فرمت من انجام شود و امروزه در عمل براساس نظرات و دیدگاه‌های افراد تهیه و تدوین می‌شود. این موضوع در ایران کاملا مرتبط قائم‌به‌فرد است، یعنی نظرات شخصی افراد به استانداردها تحمیل می‌شود و این تحمیل نظرات شخصی به استانداردها، از اساس روح و نفس آن را زیر سوال می‌برد و باعث می‌شود طرح‌های تجاری که در ایران تدوین می‌شود، قوت و قدرت چندانی نداشته باشد و نمی‌توان چندان به آن اعتماد کرد. از طرف دیگر، در ایران موسسه‌ای به‌عنوان مرجع نداریم که مثل سازمان تجارت جهانی یا بانک‌های بزرگ دنیا برای خود موسساتی داشته باشند، به‌طورتخصصی طرح‌های تجاری معدن و صنایع معدنی را کنترل کنند و نظر متقن و جامعی داشته باشند. بنابراین، طرح‌های داخلی معمولا چندان قابل‌اتکا و اعتماد نیستند، مگر اینکه یک بخش خصوصی برای خود سرمایه‌گذاری کند و کار دقیق انجام دهد تا بتوان به آن طرح اعتماد کرد. وقتی قرار است سرمایه‌گذاری انجام شود و از طریق اعتبارات بانکی یا اخذ تسهیلات، فاینانس و امثال آن منابعی ایجاد و به اجرای طرح اختصاص یابد، اگر طرح معدن مناسب و عملیاتی نباشد، یعنی کل منابع به هدر خواهد رفت و این بزرگ‌ترین زیان است. به‌طورکلی، هر کاری که انجام می‌شود، باید سود و منافعی داشته باشد، بنابراین باید حساب دودو تا چهارتایی روی آن انجام شود. نمی‌توان هیچ طرح تجاری را بدون طرح و برنامه تجاری و محاسبات فنی و اقتصادی عملیاتی کرد. سرانجام معدن هرچقدر هم که کوچک‌مقیاس باشد (برای مثال معدن ۱۰۰ یا ۲۰۰ هزار تن) بالای چند ۱۰ میلیارد سرمایه‌گذاری نیاز دارد و نمی‌توان در این زمینه بی‌گدار به آب زد. در واقع با همین روالی که پیش می‌رویم، احتمال زیادی وجود دارد که نتیجه سرمایه‌گذاری‌ها منفی باشد، بنابراین اگر بدون طرح، محاسبه فنی و اقتصادی و استانداردهای موضوعی اقدامی انجام شود، خواه‌ناخواه ریسک سرمایه‌گذاری افزایش پیدا می‌کند و هزینه‌های اضافی به طرح تحمیل می‌شود. معدنکاری بدون داشتن طرح تجاری به‌معنای اتلاف منابع ملی است. بر فرض اگر نرخ بازده داخلی (IRR) را بتوان به ۱۲۰ درصد رساند، معدنکاری بدون داشتن طرح اقتصادی در نهایت به ۴۰ درصد خواهد رسید. این یعنی اتلاف منابع ملی. آنچه تحت‌عنوان سازمان نظام مهندسی و مدیریت و برنامه‌ریزی یا سامانه بهین‌یاب و امثال آن ایجاد شده است، بدون استاندارد باعث هدررفت سرمایه ملی می‌شوند.

مگر در قانون به‌طورمشخص معادن جزو انفال نیامده است؟ بنابراین ما حق نداریم، به‌راحتی سرنوشت انفال را به‌دست سرمایه‌گذاری بسپاریم که با پشتوانه یک تراکتور و یک منبع آب، درباره بخشی از ثروت ملی تصمیم‌گیری کند.

همواره گفته‌اند که معدنکاری اگر به‌صورت علمی و اقتصادی انجام نشود، باعث تخریب معدن می‌شود. به‌همین‌دلیل در قانون معدن سال ۷۷ یکی از دلایل چهارگانه تعطیلی معدن موضوع استخراج بی‌رویه و بدون استاندارد از معادن است.

در گفت‌وگوی «روزگارمعدن» درباره رعایت حقوق مصرف‌کننده در حوزه معدن مطرح شد

استانداردسازی مواداولیه، حلقه مفقوده معدن

گیتا جاودانی

سه‌شنبه هفته جاری روز ملی حمایت از مصرف‌کننده است. درباره تاریخچه توجه به این مفهوم گفته می‌شود که مصرف‌کنندگان تا چند دهه پیش از جنبه‌های گوناگون در معرض بی‌عدالتی و آسیب‌دیدگی قرار داشتند، از جمله این آسیب‌ها ناآگاهی از فرآیند تولید کالاها و ترکیبات آنها، عوارض و خطرهای ناشی از مصرف کالاهای زیانبار، ناآگاهی از شیوه صحیح مصرف کالا و شرایط نگهداری آن، تبلیغات نادرست، شرایط غیرمنصفانه معامله و قیمت، ضعف خدمات پس از فروش، عدم‌پایبندی تامین‌کننده و تولیدکننده کالا به تعهداتی نظیر گارانتی، ضمانت و ...، از این‌رو در چند دهه گذشته در کشورهای مختلف تلاش وسیعی در تعریف و تبیین حقوق مصرف‌کننده و حمایت از آن مبذول و هر روز نیز بر تقویت آن افزوده می‌شود. در ایران در بسیاری از موارد مصرف‌کننده، حتی نمی‌داند، قانون چه حمایت‌هایی تحت‌عنوان حقوق مصرف‌کننده از او به‌عمل می‌آورد. این مفاهیم در زمینه معدن مبهم‌تر است. در گفت‌وگوی امروز «روزگارمعدن»، با تقی نبئی، کارشناس و فعال حوزه معدن در پی یافتن تعریفی برای این مفهوم در حوزه معدن هستیم.

عکس: روزگار معدن

● قوق مصرف‌کننده در بخش معدن به چه معنایی است؟

به‌طورکلی براساس عرف و قانونی که در جامعه ما جاری و ساری است، حقوق مصرف‌کننده عبارت است از حق برخورداری از خدمات یا تولیداتی که کیفیت لازم را داشته باشند. علاوه بر این، مصرف‌کننده باید در انتخاب کالا و خدمات موردنظر خود، حق انتخاب داشته باشد و هیچ انحصاری در ارائه خدمات یا کالا باعث وجود نداشته باشد.

اگر همین تعریف را مبنا قرار دهیم، باید بگوییم که همه ارائه‌دهندگانی که خدمات یا کالاهایی را به بخش‌های مختلف ارائه می‌کنند، موظف هستند تا تولیدات خود را با کیفیت و تنوع رقابتی ارائه کنند که در همین چارچوب، اصول متعدد دیگری، به‌ویژه موضوع قیمت، زمان تحویل، یکنواختی کیفیت و... مستتر است.

اگر از این زاویه به موضوع رعایت حقوق مصرف‌کننده نگاه کنیم، معدن دارای ویژگی‌ها و خصوصیاتی است که آن را از بقیه بخش‌های تولیدی متمایز می‌کند. اول اینکه بهره‌بردار معدن، خود در مقام مصرف‌کننده قرار دارد. وی مصرف‌کننده خدمات و کالاهایی است که متولی بخش معدن ارائه می‌دهد تا بهره‌بردار بتواند در نقش تولیدکننده ظاهر شود و مواد اولیه خام تا نیمه‌خام معدنی را به مصرف‌کننده بعدی، یعنی زنجیره ارزش مواد معدنی، برساند. به‌این‌ترتیب، در ابتدای امر متولی این بخش، یعنی وزارت صنعت، معدن و تجارت، باید خدماتی باکیفیت در اختیار مصرف کننده، که بهره‌بردار معدن است، قرار دهد. قوانین، مقررات، دستورالعمل‌ها، بخشنامه‌هایی که از مجلس، هیات‌وزیران و وزارت صمت بیرون می‌آید، از جمله این خدمات است که باید در آن مشکلات بروکراسی دیده شود و امنیت سرمایه‌گذاری را تضمین کند.

علاوه بر این، توجه به حمایت‌های مالی، به‌ویژه ارائه تسهیلات ارزان‌قیمت برای سرمایه‌گذاری یا حمایت‌های لجستیکی به‌ویژه در زمینه تامین ماشین‌آلات و تجهیزات موردنیاز در استخراج و فرآوری ضروری است و انتظار می‌رود که متولی بخش معدن این خدمات را برای مصرف‌کننده خود در نظر بگیرد، اما نقاط ضعف زیادی در این زمینه وجود دارد که کارشناسان بارها و بارها به آن اشاره‌کرده‌اند. کالایی که بهره‌بردار از متولی بخش معدن تحویل می‌گیرد، ذخایر معدنی است که در گواهی کشف معدن کیفیت و کمیت آنها قید شده است. این گواهی مبنای سرمایه‌گذاری‌هایی می‌شود که تبعات اقتصادی کلانی در پی دارد و همین‌طور مبنایی برای طراحی‌های فنی ـ مهندسی معدن است تا سرمایه‌گذار بتواند حداکثر بهره‌وری را از این بخش داشته باشد، زنجیره ارزش معدن را تا پایین‌دست ادامه دهد و کالا و خدمات موردنظر را تامین کند. پس این گام اول در رعایت حقوق مصرف‌کننده بخش معدن است و خود بهره‌بردار در مقام مصرف‌کننده قرار دارد. دیگر اینکه، بهره‌بردار معدن در نقش ارائه‌دهنده کالا و خدمات به زنجیره‌های گوناگون، صنایع و مصرف‌کنندگان پایین‌دستی قرار دارد و بخش‌های گوناگون این زنجیره در مقام مصرف‌کننده و از حق‌وحقوقی برخوردار هستند که باید طبق عرف و قانون بهره‌برداران و تولیدکنندگان مواد معدنی آن را رعایت کنند.

● اگر معدندار را نخستین مصرف‌کننده بخش معدن در نظر بگیریم، حقوق آنها در زمینه دسترسی به ماشین‌آلات معدنی، برخورداری از بازار رقابتی و ضد انحصاری و... چگونه تامین می‌شود؟

معدنکار خود، مصرف‌کننده خدمات و امکاناتی است که از سوی متولی بخش معدن، ارائه می‌شود،اما باتوجه به اینکه طرف دولتی دچار ضعف‌هایی است، این خدمات از کیفیت و کمیت مطلوبی برخوردار نیستند.

همان‌طور که در سوال اشاره شده است، معدنکار در زمینه نوسازی ناوگان معدن مشکلات زیادی دارد و دود این بی‌توجهی به نوسازی ناوگان استخراجی و تامین ماشین‌آلات و تجهیزات موردنیاز، در نهایت در چشم مصرف‌کننده می‌رود، زیرا یا به‌ناچار به کیفیت تولید قربانی می‌شود یا برای تامین کیفیت مناسب، نرخ نهایی افزایش پیدا می‌کند، که در هر دو حالت مصرف‌کننده نهایی متضرر خواهد شد. از سوی دیگر، مقررات و دستورالعمل‌های حمایت از مصرف‌کننده داخلی، باعث شده است که بخشی از بازار داخلی از دست برود یا رقابت‌پذیری به‌اندازه کافی ایجاد نشود. علاوه بر این، ورود برخی از دستگاه‌های دولتی، که نسبت به بخش خصوصی از امکانات بیشتری برخوردار هستند، به مرحله تولید؛ موجب شده است تولید در برخی موارد به‌صورت انحصاری درآید و بخش قابل‌توجهی از چالش‌های معدن از هیات انحصارگرایی ناشی شده است.

● باتوجه به اینکه خریداران تولیدات معدنی معمولا شرکت‌ها یا کارخانه‌های دیگر هستند، حقوق مصرف‌کننده در آن چگونه تعریف می‌شود؟

مصرف‌کنندگان معدن، ماده خام و نیمه‌خامی را که واحدهای معدنی تولید می‌کنند، در واحدهای فرآوری خود به‌مصرف می‌رسانند. در واقع، این بخش از واحدهایی تشکیل شده است که تکمیل‌کننده زنجیره ارزش معدن هستند و به مواد اولیه خام ارزش‌افزوده می‌دهند.

بنابراین بخش معدن موظف است که با تحویل مواد خام باکیفیت، همان‌طور که در تعهدات و قراردادها به آن اشاره می‌شود، حقوق مصرف‌کننده مستقیم تولیدات خود را رعایت کند تا واحدهای صنعتی بتوانند آن را به دیگر مصنوعات تبدیل کنند و به بازار بعدی و زنجیره‌های پایین‌دستی خود، ارائه دهند.

در عرف بازار و باوجود قوانین حمایتی این بخش، کفه ترازو حمایتی همواره به‌طرف مصرف‌کننده سنگینی می‌کند و حمایت‌های مختلفی از مصرف‌کننده‌های این بخش، که واحدهای فرآوری و متالورژی هستند، انجام می‌شود. به‌عنوان مثال، می‌توان به الزامات موجود در صنایع فولاد، مس و حتی صنایع ساختمانی اشاره کرد که باعث شده، همواره حقوق تامین کننده، که بخش معدن است، به مخاطره بیفتد.

علاوه بر این، صنایع پایین‌دستی که در اینجا در نقش مصرف‌کننده هستند، معمولا قدرت مالی و توان اجرایی بیشتر و نقش تاثیرگذارتری در تدوین قوانین و مقررات و حتی روش تامین مواد اولیه دارند. این امر موجب شده است، به‌طورکلی، حقوق مصرف‌کننده این بخش همواره بیشتر مدنظر قرار گیرد و رعایت شود، اما در بسیاری موارد حقوق تولیدکننده، که بخش معدن و ابتدای زنجیره تولید است، ضایع شود. برای مثال، قیمت‌گذاری مواد اولیه معادن یا تعیین عوارض صادراتی مواد اولیه خام یا محدودیت‌هایی که در زمینه گسترش بازار، به‌ویژه بازارهای خارجی برای بخش معدن ایجاد شده، محدودیت‌های فراوانی را برای تامین مالی معدنکار ایجاد کرده و همزمان باعث سودآوری بیشتر برای مصرف‌کننده شده است. پس در این حوزه‌ها حقوق مصرف‌کننده بیش از آن چیزی که انتظار می‌رفته، تامین شده است.

> بهره‌بردار معدن، خود در مقام مصرف‌کننده قرار دارد. وی مصرف‌کننده خدمات و کالاهایی است که متولی بخش معدن ارائه می‌دهد تا بهره‌بردار بتواند در نقش تولیدکننده ظاهر شود و مواد اولیه خام تا نیمه‌خام معدنی را به مصرف‌کننده بعدی، یعنی زنجیره ارزش مواد معدنی، برساند

بنابراین اشتباه بزرگی رخ داده است، به‌ویژه در سال‌های اخیر که با قیمت‌گذاری دستوری بخش معدن آسیب‌های فراوانی دیده است. این در حالی است که بسیاری از کارشناسان معتقدند حمایت از مصرف‌کننده زمانی به تمام معنی تحقق پیدا می‌کند که از تامین‌کننده‌های مواد اولیه هم حمایت کافی انجام گیرد.

هرچقدر حمایت از تامین‌کننده در این بخش بیشتر باشد، کیفیت مواد اولیه‌ای که تولید می‌شود، افزایش پیدا می‌کند. علاوه بر این، زمان تولید و نرخ تمام‌شده هم کاهش خواهد داشت. این اتفاق به‌خودی‌خود می‌تواند نقش مهمی در افزایش سود مصرف‌کننده ایفا کند، چرا که یکی از مهم‌ترین حقوق مصرف‌کننده این است که محصولی باکیفیت بالا و قیمت‌های رقابتی دریافت کند.

خلاصه اینکه هرچقدر حمایت در بخش قوانین و مقررات، مالی و لجستیکی از بخش معدن بیشتر شود، نفع اصلی را مصرف‌کننده نهایی می‌برد و حقوق مصرف‌کننده نهایی در این بخش با حقوق تامین‌کننده گره خورده، اما متاسفانه این مهم در سال‌های اخیر با مشکلات و موانع عدیده‌ای مواجه شده و جای تاسف است که تامین‌کننده‌ها همواره مورد بی‌مهری قرار گرفته‌اند.

● آیا معدنداران هم ملزم به رعایت حقوق مصرف‌کننده نهایی هستند یا خیر و این ضرورت چطور در کار آنها نمود پیدا می‌کند؟

پاسخ مثبت است، زیرا ظرفیت تولید استخراجی کشور بسیار بیشتر از آن چیزی است که امروزه مدنظر قرار گرفته و در آمارها به آن اشاره شده است. اما باتوجه به محدودیت بازار و محدود بودن ظرفیت مصرف بازار داخلی و ممنوعیت‌هایی که برای صادرات وجود دارد، تولید ماده معدنی در کشور با موانعی روبه‌رو است و بر این اساس کاملا مدیریت‌شده انجام می‌شود و رقابت زیادی بین تولیدکننده‌های معدنی وجود دارد تا بتوانند سهم بیشتری از بازار به‌دست آورند. در این رقابت، موضوع رعایت حقوق مصرف‌کننده هم بسیار موردتوجه است و می‌توان به جرات گفت که بیش از بسیاری از بخش‌های تولیدی دیگر کشور به آن اهمیت داده می‌شود، چرا که همه تولیدکننده‌ها می‌دانند هرکه حقوق مصرف‌کننده را در نظر نگیرد، به‌تدریج از بازار طرد و در نهایت حذف می‌شود. این موضوع به‌ویژه درباره مواد اولیه مصالح ساختمانی و در بازار مصرف مواد معدنی غیرفلزی، جدی‌تر است.

● آیا سازمان حمایت از حقوق مصرف‌کننده بر مسائلی مانند رعایت مسائل زیست‌محیطی، مدیریت باطله‌ها، بازیافت پساب‌ها، آلوده نکردن هوا و... به‌صورت مستقل ورود می‌کند یا لزومی برای این کار وجود دارد؟

سازمان حمایت از حقوق مصرف‌کننده به‌صورت مستقیم در موارد فوق ورود نمی‌کند و باتوجه به اینکه متولیان این بخش‌ها در کشور مشخص هستند که مسئولیت رسیدگی به این امور را برعهده دارند، شاید اصلا ضرورتی هم برای این کار وجود نداشته باشد، اما اگر به این مسائل، حاشیه‌ها، دغدغه‌ها و موضوعات هزینه‌بر بخش معدن اشراف داشته باشند، به‌طورمسلم درک بهتری از وضعیت تولید مواد اولیه در کشور خواهند داشت.

● درباره برخی تولیدات معدنی، به‌عنوان‌مثال الماس، معاهدات بین‌المللی از جمله پیمان کیمبرلی وجود دارد، تا مصرف‌کننده اطمینان داشته باشد، فرآیند تولید قانونی و سالم سپری‌شده است. آیا تعهدات مشابهی درباره دیگر تولیدات معدنی هم وجود دارد یا خیر؟

تا جایی که می‌دانم در کشور چنین معاهداتی در زمینه تولیدات معدنی نداریم یا بسیار کم و انگشت‌شمار است، اما برای بخشی از مواد اولیه، به‌ویژه مواد اولیه تولید مصالح ساختمانی مثل شن و ماسه، استانداردهایی وجود دارد که سازمان ملی استاندارد تعریف کرده است و تولیداتی که واحدهای تامین مصالح ساختمانی عرضه می‌کنند، حتما باید براساس همان قوانین و مقررات باشد.

به‌نظر می‌رسد باید همین شیوه استانداردسازی را به دیگر مواد معدنی هم تسری دارد تا به‌این‌ترتیب از حقوق مصرف‌کننده صیانت شود.

به‌گمان من، بی‌توجهی به استانداردسازی مواد اولیه و تدوین شاخص‌های مربوطه، یکی از حلقه‌های مفقوده بخش معدن، در بحث رعایت حقوق مصرف‌کننده است و پیشنهاد می‌شود که وزارت صمت با همکاری مسئولان سازمان ملی استاندارد و سازمان نظام‌مهندسی معدن، برنامه‌ای برای تدوین دستورالعمل‌های مربوطه طراحی کند، زیرا می‌تواند در افزایش کیفیت و همین‌طور افزایش بهره‌وری واحدهای معدنی و رفع دغدغه‌های مصرف‌کننده‌ها نقش بسزایی داشته باشد.

● چطور باید حقوق مصرف‌کننده را در کل زنجیره تولید مواد معدنی مدنظر قرار دارد؟

مهم‌ترین راهکاری که در این زمینه می‌توان بر آن تاکید کرد، نظارت است. در حال حاضر نظارت فنی و مهندسی بر معدن و تولیدکننده مواد اولیه ضعیف است و هنوز از ظرفیت سازمان نظام‌مهندسی برای نظارت بر فعالیت‌های معدنی استفاده چندانی نشده است. وزارت صمت هم توان فنی و مهندسی لازم را برای نظارت بر فعالیت‌های معدنی ندارد و این موجب می‌شود که کیفیت خدمات و چالش‌های معدنکاری در کشور کاهش پیدا کند. از طرف دیگر، همان‌طور که اشاره شد، ما در موضوع استانداردسازی فعالیت‌ها بسیار عقب هستیم. بنابراین، باید به‌سرعت و بادقت سند استاندارد مواد اولیه و آیین‌نامه‌های لازم تهیه، تدوین و ابلاغ شود و به شیوه‌ای بهینه به مرحله اجرا برسد تا خیال مصرف‌کننده از نحوه تولید مواد اولیه و همین‌طور کیفیت فنی، صرفه اقتصادی و...راحت شود.

هرچقدر که در استانداردسازی و نظارت دقت بیشتری به خرج داده شود، از حقوق مصرف‌کننده حمایت شده و در نهایت به‌نفع ذخایر معدنی کشور است، زیرا این منابع تجدیدناپذیر و متعلق به همه مردم هستند و باید تلاش کرد که در درازمدت آسیب نبینند و بستر تولید و ایجاد اشتغال در این مرزوبوم را فراهم کنند.

ممنوعیت واردات گوهرسنگ‌ها، مانع ارزآوری

نایب رئیس انجمن گوهر سنگ ایران گفت: ممنوع بودن واردات گوهر سنگ‌ها به کشور سد راه ارزآوری در این حوزه شده است.

حدیث صادقی در گفت‌وگو با خبرگزاری صدا و سیما اظهار کرد: گوهرسنگ‌ها در ردیف کالاهای گروه ۴ و لوکس قرار گرفته‌اند و واردات شان ممنوع است.

وی با اشاره به موقعیت جغرافیایی کشور ایران وقرارگرفتن در مجاورت کشورهای افغانستان و پاکستان وکشورهای حاشیه خلیج‌فارس افزود: اگر قانون ممنوع بودن واردات گوهرسنگ‌ها و سنگ‌های معدنی قیمتی برداشته شود ایران بستر مناسبی برای تراش گوهر سنگ‌ها در منطقه می‌شود.

صادقی افزود: در بسیاری از موارد تراش سنگ‌های قیمتی، ارزش‌افزوده چند صد برابری برای کشور ایجاد خواهد کرد که ایران اکنون از این فرصت و ظرفیت استفاده نمی‌کند. نایب‌رئیس انجمن گوهر سنگ ایران همچنین با اشاره به وجود گوهرهای ارزشمندی همچون فیروزه وگارنت دمانتویید کرمان در ایران افزود: اگر برنامه‌ریزی مدونی برای صادرات این سنگ‌های قیمتی داشته باشیم پس از تراش آنها سود خوبی عاید کشور خواهد شد.

روزگار معدن

بین‌الملل

دوشنبه ۵

● ۸ اسفند ۱۴۰۱
● ۶ شعبان ۱۴۴۴
● ۲۷ فوریه ۲۰۲۳
● سال پنجم ● شماره ۱۰۳۰

«روزگار معدن» گزارش می‌دهد

جنگ روسیه و اوکراین چه برسر معدنی‌ها آورد؟

گروه معدن

صنعت معدن جهانی چگونه تحت تأثیر حمله روسیه به اوکراین قرار گرفته است؟

به گزارش «روزگارمعدن»، دیروز یک سال از حمله روسیه به اوکراین گذشت، تغییری خیره‌کننده و ناگهانی در سیاست اروپا که بیش از هر چیز دیگری باعث بحران انسانی در اروپا شده است. براساس گزارش آژانس پناهندگان سازمان ملل، ۷.۸ میلیون نفر در سال گذشته از اوکراین گریخته اند، و در حالی که تعیین آمار تلفات مشخص دشوار است، یک ژنرال امریکایی اعلام کرد که در دوازده ماه گذشته ۲۰۰۰۰۰ تلفات نظامی در کنار ۴۰۰۰۰ غیرنظامی کشته شده‌اند. نشان‌دهنده وسعت این درگیری است.

جنگ نیز راکد نبوده است، به‌روزرسانی‌های تقریبا روزانه از خبرنگاران در اوکراین به نشریات و رسانه‌های خبری در سراسر جهان ارسال می‌شود.

همه اینها به این معناست که علی‌رغم یکساله شدن این حمله، نتیجه گیری‌های خاص می‌تواند چالش برانگیز باشد زیرا وضعیت همچنان در زمان واقعی تغییر می‌کند. صرف‌نظر از این، جنگ اثر انگشت‌های قابل‌توجهی بر صنعت معدن جهانی بر جای گذاشته است، به طوری که بسیاری از مصرف‌کنندگان جهان اکنون برای افزایش ثروت معدنی خود به فراتر از روسیه نگاه می‌کنند.

با این حال، با وجود چنین صنعت عظیمی مانند استخراج معادن که به دلیل جنگ به هم ریخته است و واکنش افراد فراتر از روسیه، راه‌حل اصلی درگیری، حداقل برای معدن، سردرگمی است. با به هم خوردن نرخ مواد معدنی و سوالات فراوان در مورد اینکه چگونه جهان به اشتهای بدون تغییر خود برای کالاها پاسخ خواهد داد، آینده مشخص نیست، حتی یکسال پس از این حمله.

▣ کالاها و بهره‌وری

یکی از چشمگیرترین پیامدهای درگیری، صرفا از منظر عددی، کاهش تولید صنعتی در روسیه و اوکراین است. با توجه به ارقام گلوبال دیتا، تولید زغال‌سنگ در این کشورها با نگاهی به ارقام تولید پایان سال در سال ۲۰۲۲ در مقابل ارقام تولید پایان سال در سال ۲۰۲۱، به ترتیب ۱۶.۶ درصد و ۵۰.۵ درصد کاهش یافت.

با توجه به تخریب گسترده‌ای که در سراسر کشور درحال گسترش است، احتمالا کاهش تولید اوکراین انتظار می‌رود. مدرسه اقتصاد کیف (KSE) در اوت ۲۰۲۲ اعلام کرد که کل خسارت به زیرساخت‌های ناشی از تهاجم به ۱۱۳.۵ میلیارد دلار رسیده است و پیشنهاد کرد که برای تعمیر دارایی‌های ویران شده به «تقریبا ۲۰۰ میلیارد دلار» نیاز است. خسارات وارده به بخش‌های «شرکت‌ها و صنعت» به تنهایی به ۹.۵ میلیارد دلار رسیده است و این ضررها احتمالا با آسیب به زیرساخت‌های اوکراینی که چالش‌های لجستیکی را در کنار چالش‌هایی که صرفا با کاهش تولید مرتبط است، همراه می‌شود. به گفته KSE، تا اوت گذشته ۳۱۱پل و ۲۴۸۰۰ کیلومتر جاده ویران شده است، موجی از تخریب که چالش‌های بیشتری را برای صادرات موثر زغال‌سنگ اوکراین ایجاد می‌کند.

وضعیت بد صنعت روسیه پیچیده‌تر است. از یکسو، خواسته‌های ماشین جنگی روسیه، تقاضای قابل‌توجهی را برای مراکز صنعتی کشور ایجاد کرده است. در مارس ۲۰۲۲، تولید صنعتی روسیه ۴.۵ درصد نسبت به ماه قبل افزایش یافت، زیرا بخش اعظم صنعت این کشور به فعالیت‌های نظامی‌تر متمرکز شده است.

در واقع، پیش‌بینی می‌شود ارزش برخی از کالاهای روسیه در ۳سال آینده افزایش یابد. گلوبال دیتا پیش‌بینی می‌کند که نرخ رشد ترکیبی سالانه سنگ‌آهن و طلای روسیه بین سال‌های ۲۰۲۳ و ۲۰۲۶ به ترتیب ۳ و ۰.۹ درصد افزایش خواهد یافت و در صورت تحقق این تخمین‌ها، روسیه سومین تولیدکننده بزرگ طلا در سال ۲۰۲۶ باقی خواهد ماند.

با این حال، این تاثیر منفی بر کالاهای خاصی داشته است که پیوندهای آشکار کمتری با بخش نظامی دارند. از پایان سال ۲۰۲۱ تا پایان سال ۲۰۲۲، تولید سنگ‌آهن داخلی روسیه ۱۶.۳ درصد، تولید طلا ۱۱.۶ درصد و تولید مس ۱۱.۵ درصد کاهش یافت، نشانه‌هایی از این که سلامت اقتصادی درازمدت این کشور ممکن است با مشکل مواجه شود، هر چه طولانی‌تر شود. صنایع در امور نظامی گره‌خورده است.

▣ عدم اطمینان سرمایه‌گذاری در روسیه

فراتر از روسیه و اوکراین، ترکیبی از تخریب صنعتی و جابه‌جایی مجدد منجربه کمبود بسیاری از مواد معدنی شده است که باعث افزایش قیمت‌ها برای تعدادی از کالاها شده است. بین دسامبر ۲۰۲۲ و ژانویه ۲۰۲۳، نرخ مس، سنگ‌آهن، طلا و نقره افزایش یافت که نشان می‌دهد عرضه پایین باعث افزایش نرخ این مواد معدنی می‌شود.

با این حال، در جهت مخالف، نرخ این کالاها بین پایان سال ۲۰۲۱ تا پایان سال ۲۰۲۲ کاهش یافته است. نرخ زغال‌سنگ حرارتی رفتاری برعکس داشته است، با کاهش نرخ ۸.۳درصدی بین دسامبر ۲۰۲۲ تا ژانویه ۲۰۲۳. اما افزایش شدید نرخ بین ارقام پایان سال ۲۰۲۱ و ۲۰۲۲. میانگین نرخ هر تن زغال‌سنگ حرارتی تا پایان سال ۲۰۲۲ به ۳۵۷.۹ دلار رسید که بیش از دو برابر نرخ ۱۳۶.۹ دلار در پایان سال ۲۰۲۱ است. شاید این موضوع نشان دهد که بهره‌وری مواد معدنی منفرد نسبت به عدم قطعیت و سردرگمی عمومی ناشی از تعارض، تأثیر کمتری بر اقتصاد کلان دارد. در حالی که روسیه با خوشبینانه بودن به توسعه مواد معدنی وارد سال ۲۰۲۲ شد - درست ۳ هفته قبل از حمله، حامیان روسی طرح هایی را برای دو معدن مس جدید با سرمایه‌گذاری ۱۵ میلیارد دلاری طراحی کردند - تغییر ماهیت بخش‌های صنعتی و نظامی این کشور نظرات بین‌المللی را تغییر داده است. به عنوان مثال، در ماه اکتبر، انجمن بازار شمش لندن، نوریلسک نیکل را از شرکت در کنفرانس سالانه فلزات خود در لیسبون منع کرد، با وجود اینکه شرکت روسی بر بخش آن تسلط داشت و ۴۰ درصد از پالادیوم جهان را تامین می‌کرد.

به طور مشابه، شرکت‌های خارجی در حال حذف نفوذ خود در معدن روسیه هستند. مقاله‌ای در ژورنال مهندسی و معدن، موقعیت دشوار روسیه را در رابطه با واردات تجهیزات معدنی این کشور به طور خاص خلاصه می‌کند. در معادن روباز و زیرزمینی روسیه، سهم استفاده از تجهیزات وارداتی در مقایسه با تجهیزات تولید داخل از ۵۴ درصد در سال ۲۰۱۲ به ۷۹.۳درصد در سال ۲۰۱۹ افزایش یافت و با توجه به اینکه بسیاری از شرکت‌های خارجی حمایت خود را از پروژه‌های معدنی روسیه لغو کردند، این امر می‌تواند به همان میزان باقی بماند. زیرا چهار پنجم صنعت معدن روسیه کمبود عرضه دارد.

▣ شرکای جایگزین برای معدنچیان روسی

پاسخ آشکار به این بی‌میلی برای معامله با روسیه، یافتن منابع جایگزین مواد معدنی توسط شرکت‌های خارج از کشور بوده است. براساس گزارش یوروواستات، روسیه ۵۵.۶ درصد از واردات زغال‌سنگ سخت اتحادیه اروپا را در سال ۲۰۲۰ تامین کرد که شکاف بزرگی در عرضه ایجاد کرد و مصرف‌کنندگان اروپایی را مجبور کرد به جای دیگری نگاه کنند. تصادفی نیست، ۳ ماهه دوم سال ۲۰۲۲ به طرز شگفت‌انگیزی برای صادرات زغال‌سنگ استرالیا مولد بود و باعث خوش‌بینی به آینده زغال‌سنگ استرالیا شده است. ارقام دولت استرالیا اشاره می‌کند که بین سال‌های ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۲، استرالیا ۱۶۳ میلیون تن زغال‌سنگ صادر کرده است و اکنون انتظار می‌رود این میزان تا سال ۲۰۲۳-۲۰۲۴ به ۱۸۳ میلیون تن برسد. همان گزارش اشاره می‌کند که ارزش این صادرات قبلا جهش کرده است، از حدود ۱۶ میلیارد دلار (۲۳ میلیارد دلار استرالیا) در سال ۲۰۲۰-۲۱ به ۴۷.۳ میلیارد دلار (۶۸میلیارد دلار استرالیا) در سال ۲۰۲۱-۲۲، و انتظار می‌رود این عملکرد قوی ادامه یابد. ارزش صادرات زغال‌سنگ تا سال ۲۰۲۳-۲۰۲۴ به ۳۲.۱ میلیارد دلار (۴۶ میلیارد دلار استرالیا) تخمین زده می‌شود.

با این حال، برای سایر کالاها، جایگزین‌ها کمتر آشکار هستند. بلژیک با واردات ۲۸.۲ میلیون قیراط در سال ۲۰۲۱، بزرگ‌ترین واردکننده الماس روسیه در جهان است که بسیار بالاتر از رتبه دوم امارات با ۱۳.۲ میلیون قیراط است. روسیه حدود ۳۰ درصد از الماس‌های جهان را تولید می‌کند و با وجود چنین پیوند قوی بین ۲ کشور، شاید تعجب‌آور نباشد که صادرات به بلژیک کاهش یافته، اما تبخیر نشده است. ارقام بانک ملی بلژیک نشان می‌دهد که ارزش واردات ماهانه الماس از روسیه به بلژیک از حدود ۱۰۷.۶ میلیون دلار (۱۰۰ میلیون یورو) در ژانویه ۲۰۲۲ به کمترین میزان در حدود ۵۳.۸ میلیون دلار (۵۰ میلیون یورو) در جولای ۲۰۲۲ کاهش یافته است. اوج ناگهانی نزدیک به ۴۳۰.۲ میلیون دلار (۴۰۰ میلیون یورو) در ماه‌های بین.

برخلاف سوخت‌های فسیلی روسیه، مانند زغال‌سنگ و نفت، کالاهای خاصی مانند الماس به این راحتی رها نمی‌شوند. بسیاری این درگیری را فرصتی برای کاهش وابستگی به سوخت‌های فسیلی روسیه و سرمایه‌گذاری بیشتر در انرژی‌های تجدیدپذیر می‌دانستند، اما هیچ نسخه اخلاقی و مطمئنی از الماس یا پالادیوم وجود ندارد. اشتهای جهان برای این مواد معدنی خاص در طول جنگ بدون تغییر باقی‌مانده است و بعید است که پس از پایان جنگ تغییر کند.

قابل درک است که کشورهای اروپایی سخت‌ترین مقاومت را در برابر کالاهای روسی شکل داده‌اند، زیرا یکی از کشورهای اروپایی در اوکراین مورد تهاجم روسیه است، اما سایر کشورها روابط شخصی کمتری با این درگیری دارند و بنابراین احساس کرده‌اند که می‌توانند به تجارت با روسیه ادامه دهند. روسیه. به عنوان مثال، ارقام Resource World تخمین می‌زند که آسیا و اقیانوسیه می‌توانست تا پایان سال ۲۰۲۲ تا ۳۰ درصد از کل صادرات فولاد روسیه را وارد کند، در حالی که این رقم در سال‌های گذشته ۱۰ درصد بود، و به وضوح چین را به عنوان یک شریک تجاری جدید معرفی کرد.

روی خط خبر

کاهش ۲۹ درصدی نرخ لیتیوم چین

تقاضای ضعیف در بزرگ‌ترین بازار جهان برای خودروهای برقی، نرخ لیتیوم را در چین در ۳ماه گذشته تقریبا یک سوم کاهش داده است.

قیمت‌ها از اوج‌های نوامبر ۲۹ درصد کاهش یافته است که ناشی از نگرانی در مورد تقاضای خودروهای برقی در بزرگ‌ترین اقتصاد آسیا است. به گزارش فولاد ایران، نرخ لیتیوم از اواسط سال ۲۰۲۱ افزایش یافت زیرا رشد سرسام آور فروش خودروهای برقی باعث کشمکش بین خودروسازان و تولیدکنندگان باتری برای فلزی که به دلیل اهمیت آن برای صنعت انرژی پاک به «طلای سفید» ملقب است، شد. اما کاهش تقاضای چین تردیدها را در مورد اینکه بازار لیتیوم در امسال چقدر فشرده خواهد بود ایجاد کرده است و قیمت‌ها در سایر نقاط جهان و همچنین سهام تولیدکنندگان لیتیوم را کاهش داده است. با این حال، نرخ لیتیوم چینی هنوز ۸ برابر سطح دو سال پیش باقی‌مانده است. فروش خودروهای برقی چینی شروع ضعیفی را برای سال تجربه کرد. براساس داده‌های انجمن خودروهای چین، فروش خودروهای انرژی جدید، که شامل خودروهای تمام الکتریکی و هیبریدی پلاگین می‌شوند، در ژانویه نسبت به ماه مشابه در سال ۲۰۲۱ با ۶.۳ درصد کاهش به ۴۰۸۰۰۰دستگاه رسید.

واردات زغال‌سنگ چین به چه صورت خواهد بود؟

شو جوتینگ، سخنگوی وزارت بازرگانی چین (MOC) در پاسخ به سوال یک روزنامه‌نگار در یک کنفرانس مطبوعاتی گفت که شرکت‌های چینی می‌توانند به طور مستقل در مورد خرید زغال‌سنگ وارداتی با در نظر گرفتن نیازهای تولیدی خود، تغییرات تکنولوژیک، تصمیم گیری کنند. به گزارش معدن نیوز، همان‌طور که رسانه‌های محلی گزارش دادند، در ۸ فوریه، یک محموله ۷۲۰۰۰ تنی زغال‌سنگ کک استرالیایی به بندری در شهر جنوبی ژنجیانگ رسید. این نخستین دسته از زغال‌سنگ کک است که از زمان اعمال تحریم‌ها بر صادرات استرالیا وارد چین می‌شود.

پیش‌بینی افزایش تولید کنسانتره سنگ‌آهن چین

انتظار می‌رود تولید کنسانتره سنگ آهن در شمال چین در نیمه اول ۲۰۲۳ دوباره احیا شده و افزایشی شود. با توجه به محدودیت‌های قبلی کنگره ملی و حوادث استان‌های هبی و شانشی در سال گذشته، این محدودیت‌ها اکنون پس از جلسات دوقلو (Two Sessions) برداشته می‌شوند و در نتیجه تولید را تقویت خواهد کرد. به گزارش ایراسین، انتظار می‌رود تولید کنسانتره سنگ آهن در شمال چین در نیمه اول ۲۰۲۳ دوباره احیا شده و افزایشی شود. با توجه به محدودیت‌های قبلی کنگره ملی و حوادث استان‌های هبی و شانشی در سال گذشته، این محدودیت‌ها اکنون پس از جلسات دو قلو (Two Sessions) برداشته می‌شوند و در نتیجه تولید را تقویت خواهد کرد. با این حال جلسات دو قلو در پکن می‌تواند منجر به محدودیت‌های بیشتری شود که ممکن است تولید را در هفته‌های آینده سرکوب کرده و تحت فشار قرار دهد.

جلسات دو قلو اصطلاحی است که به جلسات عمومی سالانه کنگره ملی خلق چین و حزب سیاسی خلق چین اشاره دارد که معمولا در محدوده زمانی نیمه اول ماه مارس هر سال برگزار می‌گردند. تولید کنسانتره ماهانه در شمال چین توسط ۳۳۲ شرکت معدنی فعال در این منطقه به پایین‌ترین سطح یعنی ۶.۱۸میلیون تن کاهش یافته است که در وهله اول به دلیل برخی محدودیت‌ها در ماه اکتبر سال گذشته بوده است.

ثبت این میزان تولید در وهله اول ناشی از کاهش تولید در هبی و شانشی بوده است چراکه مجموع تولید این استان‌ها ۴.۷۵ میلیون تن گزارش شده که ۲.۷۱ میلیون تن یا ۳۶ درصد افت را در طول این مدت نسبت به سال قبل نشان می‌دهد.

با این حال مجموع تولید این استان‌ها از آن زمان ۱.۴۴ میلیون تن افزایش یافته است. انتظار می‌رود حدود ۳۵ درصد از معادن سنگ‌آهن شمال چین در ماه مارس و پس از نشست دو قلو، تولید کامل خود را از سر بگیرند.

از سوی دیگر انتظار می‌رود که ۵۵ درصد از آنها از ژوئن به طور کامل فعالیت خود را از سر بگیرند. ۱۰ درصد از معادن مورد بررسی نیز هیچ تاریخی را برای شروع دوباره فعالیت‌های خود اعلام نکرده‌اند. به منظور انجام این تحقیق، ۵۱ سایت معدنی با مجموع ظرفیت سالانه ۳۷.۲ میلیون تن مورد بررسی قرار گرفت که از میان این سایت‌ها ۲۳ مورد فعالیت خود را از سر گرفته‌اند و ۳ سایت برنامه‌هایی برای افزایش تولید خود تا حدود ۳۰هزار تن را دارند. ۱۷ سایت باقی‌مانده نیز به فعالیت خود ادامه می‌دهند و درحال‌حاضر هیچ برنامه‌ای برای افزایش تولید خود ندارند.

اگر تمامی ۲۸ معدنی که قبلا تعطیل شده بودند در امسال فعالیت خود را دوباره آغاز کرده و از سر بگیرند این میزان تولید سالانه ۱۶ میلیون تن به ظرفیت کنسانتره چین اضافه خواهد کرد.

به این ترتیب تولید احتمالا به دلیل محدودیت‌های جلسه دوقلو در اواسط ماه مارس، قبل از اینکه در ژوئن برگشته و به اوج خود برسد، اندکی کاهش خواهد یافت.

اخبار

آسیب به زیرساخت‌ها با اضافه برداشت معادن

رئیس مجمع نمایندگان مردم کردستان در مجلس شورای اسلامی گفت: اضافه برداشت معادن آسیب زیادی به زیرساخت‌های حمل‌ونقل استان کردستان وارد کرده است.

به گزارش ایرنا، بهزاد رحیمی اظهار کرد: کردستان بهشت معادن و معدنداران است چراکه این بهره‌برداران نه به مسئولیت‌های اجتماعی و تعهدات خود عمل و نه حقوق‌های دولتی را پرداخت می‌کنند.

وی اضافه کرد: بهره‌برداران معدن تنها از فرصت برداشت مواد معدنی استفاده می‌کنند و از تکنولوژی‌های جدید و نوین هم بهره‌مند نیستند.

رئیس مجمع نمایندگان کردستان در مجلس شورای اسلامی با بیان اینکه در مقابل حجم معادن استان، میزان اشتغالزایی موجود در آنها رضایت‌بخش نیست، گفت: ۴۰ درصد ظرفیت معادن استان غیرفعال است که باید دلایل آن بررسی شود. رحیمی با بیان اینکه تا خرداد سال آینده اجرای برنامه ششم توسعه تمدید شده است، اضافه کرد: در حال بروزرسانی قانون معادن هستیم و انتظار می‌رود پیشنهادهایی که در این رابطه وجود دارد اعلام شود تا مدنظر قرار داده شود.

وی با اشاره به اینکه نگرانی‌های در ارتباط با آسیب‌های وارد شده به زیرساخت‌های استان به دلیل فعالیت‌های معادن داریم، گفت: تنها در یک مورد جاده‌ای در مسیر یکی از معادن استان به دلیل اضافه برداشت آسیب زیادی دیده و ترمیم آن براساس برآورد سال ۱۴۰۰ به ۱۳۰ میلیارد تومان هزینه نیاز دارد.

رئیس مجمع نمایندگان مردم کردستان در مجلس شورای اسلامی ادامه داد: اضافه برداشت معادن هم منجر به تضییع حقوق بیت‌المال و هم زیرساخت‌ها می‌شود که باید برای جلوگیری از آن اقدامات بازدارنده انجام شود.

توجه به ظرفیت معادن نیاز به صادرات نفت را کاهش می‌دهد

وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی گفت: چنانچه استخراج مناسبی از معادن کویر مرکزی صورت گیرد نیاز ما به صادرات نفت به شدت کاهش خواهد یافت.

به گزارش مهر، سید صولت مرتضوی در دیدار با نماینده ولی فقیه در خراسان جنوبی بیان کرد: امیدواریم سفرهای استانی موجب رشد و توسعه خراسان جنوبی را فراهم آورد.

وی اظهار کرد: در طول عمر پربرکت نظام جمهوری اسلامی خدمات گسترده‌ای در کشور محقق شده است که خراسان جنوبی نیز در دایره این خدمت قرار گرفته است.

مرتضوی با اشاره به اینکه در دو سفر رئیس‌جمهوری به خراسان جنوبی مصوبات بسیار خوبی در حوزه‌های زیرساختی، بهداشتی و اشتغال و کارآفرینی تصویب شد، بیان کرد: بخشی از این مصوبات و پروژه‌ها در دهه فجر به بهره‌برداری رسیده است.

وی با تأکید بر اینکه نگاه دولت به خراسان جنوبی نگاه توسعه‌ای است، ادامه داد: باور ما بر این است که اگر به ظرفیت‌های خراسان جنوبی توجه شود نه فقط خود استان بلکه بخش اعظمی از کشور به رشد اقتصادی خواهد رسید. وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی بیان کرد: یکی از مولفه‌هایی که می‌تواند رشد اقتصادی بالای هشت درصد را محقق کند توجه به معاون خراسان جنوبی و استان‌های همسایه آن است به ویژه آنکه کویر مرکزی ایران بهشت معادن تلقی می‌شود. مرتضوی با بیان اینکه متأسفانه از ظرفیت معادن استفاده درستی به عمل نیامده است، گفت: باور ما بر این است که اگر معادن احیا و استخراج مناسب از آن صورت گیرد نیاز ما به صادرات نفت به شدت کاهش خواهد یافت.

وی با اشاره به اینکه در صورت رفع مشکل آب خراسان جنوبی در زمینه صادرات و ارزآوری محصولات مزیت دار خراسان جنوبی نیز اتفاقات بسیار خوبی رقم خواهد خود، یادآور شد: همه این موارد در بهبود وضعیت اشتغال مؤثر است. وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی با بیان اینکه معدل اشتغال در خراسان جنوبی در رتبه دوم- سوم کشور قرار دارد، یادآور شد: اگر ۱۰-۱۵ هزار فرصت شغلی دیگر در خراسان جنوبی فراهم شود، به ایده‌آل استان بدون بیکار نزدیک خواهیم شد. مرتضوی افزود: باید نهایت تلاش خود را به‌کار گیریم که در خراسان جنوبی مهاجرت معکوس صورت گیرد.

سد موانع برسر راه معادن مازندران

گروه معدن

اجرا نشدن قوانین زیست محیطی، اعطای بی‌ضابطه معدن به غیر متخصص ها، فقدان اکتشافات سیستماتک و نبود بانک اطلاعاتی اکتشافی طی سال‌های گذشته علاوه بر ایجاد سوءاستفاده مالی و رانت از معادن، سهم این منابع خدادادی در رشد اقتصادی مازندران را هم مبهم کرده که دولت سیزدهم برای رفع این چالش‌ها در تلاش است.

به گزارش ایرنا، ایران یک درصد جمعیت جهان، یک درصد از مساحت جهان و یک درصد از ذخایر معدنی جهان را در اختیار دارد و ایران تنها از یک درصد از ذخایر معدنی خود بهره‌برداری می‌کند، در حالی که براساس استانداردهای جهانی این میزان باید حدود ۵ درصد باشد که اگر با استاندارد جهانی از ذخایر معدنی خود بهره‌برداری کند، چندین برابر درآمدهای نفتی، این بخش ارزآوری خواهد داشت.

براساس گزارش مرکز آمار ایران، میزان ذخایر معدنی کشورمان ۲۵.۷ میلیارد تن است که سهم سنگ آهک با ۱۷ میلیارد تن، ۶۷ درصد، سنگ آهن ۲.۵ میلیارد تن با ۱۰ درصد و سنگ لاشه ۱.۷ میلیارد تن با ۶.۶ درصد بالاترین میزان است.

با این حال شرایط مازندران هم چندان تفاوتی با آمارهای ملی استخراج معادن ندارد و این استان هم با داشتن معادن متنوع و تنوع ذخایر معدنی از استان‌های غنی از نظر فرآورده‌های معدنی است و تولیدات این بخش هم‌ردیف نفت درآمدزا است. وجود معادنی نظیر فلورین، زغال‌سنگ، شن و ماسه، روی، سیلیس، سنگ‌های زینتی، مرمریت این استان را به یکی از نقاط برخوردار کشور در حوزه معدن مبدل کرده است.

در دهه‌های گذشته در استان مازندران ۲۸۰فقره پروانه بهره‌برداری معدنی صادر شده که در زمان حاضر ۱۲۰ معدن آن فعال و ۱۱۰مورد غیر فعال و ۴۰ مورد نیمه فعال و ۱۰ فقره سلب صلاحیت شده است. مهم‌ترین محصولات صادراتی صنایع معدنی استان مازندران نیز شامل سیمان، کلینکر، سفال بام، ظروف چینی، سرب و زغال سنگ حرارتی است.

در ورای موضوع مطرح شده به باور صاحبنظران هیچگاه ظرفیت معدن در رشد اقتصادی مازندران مشخص نبوده و نیست و دغدغه‌هایی از جمله پوشش گیاهی و کوهستانی و صب العبور بودن مناطق مطالعاتی و فقدان اکتشافات سیستماتک، وجود نداشتن بانک اطلاعاتی اکتشافی و معدنی و فقدان زیر ساخت‌های زیر بنایی و عدم وجود صنایع فرآوری مواد معدنی و کمبود تخصص موجب کندی پیشرفت برنامه‌های اکتشافی مواد معدنی در استان شده و سهم این منابع خدادادی در رشد اقتصادی این دیار را در هاله‌ای از ابهام فرو برده است.

با وجود آنکه سهم صنعت، کشاورزی و گردشگری در رشد اقتصادی استان براساس آمار سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی مازندران حدود ۷۵درصد است اما هیچ‌گاه متولیان حوزه اقتصادی استان به جایگاه اقتصادی با حفظ چارچوب‌های محیط زیستی چندان اعتنا نداشتند و این موضوع به عنوان یک ضعف اساسی تنها باعث افزایش رانت و خرید و فروش بی‌ضابطه جواز معدن شده است.

موضوعی که از چشم مدیران ارشد استان در دولت سیزدهم دور نماند و سیدمحمود حسینی پور استاندار مازندران در آخرین جلسه شورای‌عالی معادن استان «با عنوان اینکه معدن یکی از زیرساخت‌های اصلی رشد اقتصادی در استان محسوب می‌شود و باید در حوزه معادن سیاست گذاری‌های مناسبی را انجام بدهیم، خاطرنشان کرد: در سند آمایش معدن استان طی سال‌های اخیر سیاست‌گذاری قابل توجهی صورت نگرفته است و آن چیزی که تا به امروز در استان در صدور مجوز معادن مشاهده می‌کنیم متناسب با تقاضاهایی که در استان شکل گرفت است نه براساس آمایشی که ایجاد کردیم.»

«وی همچنین خواستار استقرار یک تیم کارشناسی و حرفه‌ای برای ارزیابی وضعیت معادن استان شد. استاندار با بیان اینکه با توجه به شرایط ویژه مازندران باید از مجموعه معادن استان در رشد اقتصادی استفاده کنیم، اظهارکرد: در موضوع معادن همه‌چیز باید در اتاق شیشه‌ای قرار گیرد تا سهم معدن در رشد اقتصادی استان روشن شود.»

سیمان، شستشو و دانه بندی شن و ماسه، آسفالت بتن آماده، پخت سوم چینی و سرامیک، ظروف چینی، آجر ماشینی، گچ ساختمانی، سنگبری مقره سیلیکونی، سپتیک تانک، آجرهای نسوز، فرآورده‌های بتنی، کنسانتره زغال‌سنگ، سرب، سیلیس، سفال بام، ورق‌های موج دار سیمانی و مصنوعات سنگی از مهم‌ترین صنایع معدنی فرآوری شده استان است و اکنون با وجود آنکه براساس آمار حدود ۸۰ هزار نفر در حوزه معدن و فرآوری محصولات معدنی در استان مشغول بکار هستند اما به باور صاحب‌نظران با تکیه به زیرساخت‌ها و رویکردهای فنی، می‌توان این میزان اشتغالزایی و تولیدات فرآوری محصولات معدنی را طی یک دوره ۵ ساله به سه برابر افزایش داد.

همچنین فرسودگی ماشین‌آلات خط تولید، نامناسب بودن جاده‌های دسترسی به معادن، فقدان خدمات زیرساختی مانند برق رسانی و کاغذبازی‌های اداری، از چالش‌های اساسی در بخش توسعه صنایع مازندران است که باید در چارچوب مسائل قانونی برای رفع این معضلات تدبیر کرد.

به واقع رشد تولید، صادرات، ارزآوری، اکتشافات، اجرای طرح‌های توسعه و مدیریت کلان حاکم بر آن، جملگی نویدبخش رونقی از جنس جهش تولید برای این حوزه از اقتصاد خواهد بود که در سال‌های آینده مملوس تر از گذشته به ثمر می‌نشیند.

در این مسیر سخت معدنکاران و نیروهای فعال در این حوزه با چالش‌هایی روبه‌رو بوده‌اند که از آنها گذشته‌اند و البته معتقدند اگر برخی از بی‌مهری‌ها کم بشود شاهد دگرگونی بیشتری در این حوزه خواهیم بود که منفعت آن به اقتصاد مازندران می‌رسد.

کارشناسان معتقدند سازمان نظام مهندسی معدن بازوی اجرایی متخصص و معتمد برای سازمان صنعت، معدن و تجارت محسوب می‌شود که نقش موثری در ارتقای کیفیت کاری و کاهش مشکلات در این حوزه خواهد داشت اما برخی از رفتارهای سلیقه‌ای باعث شده در مواقعی نسبت به نقش و ماموریت‌های آن کم‌توجهی صورت بگیرد.

استفاده از مسئول فنی در معادن بر طبق ماده ۳۴ قانون معادن و ماده ۶۵ آیین‌نامه اجرایی مورد اشاره قرار گرفته و همچنین بنابر ضرورت بهره‌مندی سازمان یافته از تخصص‌های حوزه معادن و صنایع معدنی، سازمان نظام مهندسی معدن در اسفند ۱۳۷۹ و با ۳۷ ماده قانونی به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است که اهدف و وظایف قانونی این سازمان در ماده ۲ مورد تاکید و تصریح قرار گرفته و قطعا چنانچه فضای حاکمیتی وزارت صمت بیشتر از گذشته از قابلیت‌های بازوی فنی خویش استفاده کند، شاهد محقق شدن اهداف قانونی این سازمان خواهیم بود.

نوسازی ماشین‌آلات معدنکاوی در اولویت

عباس خدادادی یکی از کارشناسان حوزه معدن در مازندران در گفت‌وگو با ایرنا با بیان این که، معدن در این خطه ظرفیتی مغفول است، گفت: ارزش ریالی، حجم ذخایر، اشتغال پایدار و انرژی مصرفی در تولیدات و اکتشافات معدنی همواره مورد توجه مسئولان بوده است اما اقدام موثری برای تحقق این امر تاکنون شاهد نبودیم.

وی بر ضرورت تجهیز و بروزرسانی تجهیزات معادن استان تاکید و تصریح کرد: فرسودگی ماشین‌آلات به ویژه در معادن قدیمی چالش مهمی برای بهره برداران بخش معدنی است.

خدادادی با بیان اینکه در دهه‌های اول انقلاب دولت با نیازسنجی در بخش معدنی همکاری مطلوبی با معدنکاران داشت، خاطرنشان کرد: تهیه ماشین‌آلات بخش معدنی در آن سال‌ها با یارانه دولتی میسر بود و بهره‌برداران معدنی در این زمینه کمتر دچار مشکل می‌شدند.

وی ادامه داد: هزینه واردات دستگاه‌های معدنی بالا است و هر بهره‌برداری توان و امکان خرید آنها ندارد.

این کارشناس حوزه معدن در ادامه با تاکید بر اینکه استخراج مواد معدنی به دلیل فرسوده بودن ماشین‌آلات معدنی منجربه بالارفتن هزینه تولید می‌شود، اضافه کرد: این مسئله توانایی مالی معدنکاران استان را به حداقل می‌رساند و نیز بهره‌وری نامناسب و نبود استخراج علمی و اصولی در بیشتر معادن این استان سبب شده استخراج مناسب و بهینه از ذخایر معدنی صورت نگیرد.

این فعال اقتصادی یادآور شد: وجود ماشین‌آلات به روز منجربه افزایش کیفیت استخراج و کاهش مصرف انرژی و هزینه نگهداری و تعمیرات ماشین‌آلات می‌شود.

خدادادی ادامه داد: ظرفیت و جایگاه اشتغال در حوزه معدن مازندران مغفول باقی‌مانده که به طور حتم با اصلاح رویه و افزایش هم‌افزایی در چارچوب مسائل زیست‌محیطی می‌توان این منبع خدادادی را شکوفا کرد.

همچنین سعید متولی، کارشناس ارشد حوزه معدن در گفت‌وگو با ایرنا با بیان اینکه، با فرآیند ساده تبدیل مواد معدنی می‌تواند به محصول ارزشمند صادراتی تبدیل شود، معتقد است: اگر برنامه‌ریزی و سیاست‌گذاری برای فرآوری این محصولات به مواد دیگر اتخاذ نشود، به طور حتم ۵۰ درصد کارخانه‌های این ماده معدنی در استان طی سال‌های آینده تعطیل می‌شود.

وی تصریح کرد: ساخت‌وسازهای کشور و جهان به سمتی پیش می‌رود که مصرف سیمان به شیوه سیمان ساختمانی خام منسوخ است و باید در کنار اکتشاف به فکر فرآوری این محصولات اکتشافی باشیم.

متولی با اشاره به مرغوبیت مواد معدنی مازندران، افزود: مواد معدنی مازندران قابلیت کاربرد در صنعت‌های مختلف دارد اما این مواد معدنی نتوانست به خوبی جایگاه خود را در بین مشاغلی مختلف پیدا کند.

این کارشناس ارشد معدن با اشاره لزوم برگزاری دوره‌های آموزشی بررسی ظرفیت‌های معدنی و فرآوری آن در استان برای فعالان اقتصادی و معدن داران واقعی، بیان کرد: ورود به فرآوری محصولات معدنی برای ایجاد اشتغال پایدار در استان ضروری است.

متولی ادامه داد: فروش حجم بالای مواد معدنی به صورت خام برای جلوگیری از تعطیلی معادن یکی از مشکلات اساسی معدنکاران این استان است.

وی، حمایت مسئولان از فعالیت‌های معدنی را یکی از محورهای توسعه مازندران خواند و تاکید کرد: در عمل اتفاق و حمایت خاصی از بخش معدن در این استان رخ نداده است.

این کارشناس ارشد معدن بر ضرورت افزایش ارزش افزوده فروش مواد معدنی تاکید و خاطر نشان کرد: نبود برنامه‌ریزی صورت نگرفته است و آن چیزی که تا به امروز در استان در صدور مجوز معادن مشاهده می‌کنیم متناسب با تقاضاهایی که در استان شکل گرفت می‌باشد نه براساس آمایشی که ایجاد کردیم.

عکس‌ها: روزگار معدن

متولی گفت: باید استقرار یک تیم کارشناسی و حرفه‌ای برای ارزیابی وضعیت معادن استان در دستور کار شورای معادن استان قرار گیرد.

پرهیز از تشریفات اداری در ساماندهی معادن

از سوی دیگر مهدی رجبی، عضو خانه صنعت و معدن مازندران به ضرورت تامین زیرساخت معادن مازندران تاکید دارد و معتقد است که دولت می‌تواند با دسته بندی معادن و مشخص کردن معدن‌های پایدار نسبت به تامین زیرساخت برای آنها اقدام کند.

به گفته وی، برق رسانی به روستاهای دورافتاده در سال‌های گذشته اتفاق افتاد، اما با وجود اثربخشی معادن بر اقتصاد کشور در مورد تامین برق معدن‌ها تصمیمی گرفته نشده است.

وی یادآور شد: فروش مواد معدنی توسط معدن داران به صورت غیرنقدی است اما پرداخت مواردی چون عوارض دولتی، مالیات و دیگر هزینه‌ها باید نقدی انجام شود که سبب تحمیل فشار به بهره‌برداران و کاهش قدرت مالی آنها به مرور زمان می‌شود.

این فعال اقتصادی اظهار کرد: حقوق دولتی یکی‌دیگر از مشکلات معدن‌داران استان است که حداقل تقسیط مناسب آن می‌تواند به بهره برداران کمک کند.

وی در ادامه افزود: جایگاه و عملکرد واقعی صنایع معدنی در استان به درستی تعریف نشده و آشنایی با فناوری و داشتن ماشین‌آلات روز دنیا برای ایجاد صنایع معدنی ضرورت دارد.

رجبی ادامه داد: فرآیند قانونگذاری کشور به بهره برداران پروانه بهره‌برداری ارائه می‌دهد و این به آن معناست که معدنکار می‌تواند همزمان اکتشاف، استخراج و فرآوری را انجام دهد.

عضو خانه صنعت و معدن مازندران گفت: همکاری و هماهنگی دستگاه‌های اجرایی می‌تواند برخی از مشکلات را حل و فصل کند؛ از جمله تشریفات اداری را می‌توان کاهش داد.

وی سرمایه‌گذاری در معادن را نوعی تجهیز منابع دولتی برشمرد و یادآور شد: معادن جزو انفال محسوب می‌شود بنابراین تامین زیرساخت ها، افزایش بهره‌وری و بازدهی آنها و حمایت از بهره برداران به نفع دولت است.

رجبی افزود: حمایت دولت در بخش‌های مختلف از فعالیت معدن داران سبب ثبات آن و ترغیب سرمایه‌گذاران می‌شود.

وی گفت: اکتشاف تا فرآوری، هزینه هایی برای بهره برداران به همراه دارد اما کار معدن می‌تواند ارزش افزوده ایجاد کند که نوعی سرمایه‌گذاری است.

این عضو خانه صنعت و معدن مازندران تصریح کرد: تغییر رویکردها و نگرش‌ها در زمینه سرمایه‌گذاری بخش معدنی می‌تواند جایگزین مناسبی برای درآمدهای نفتی باشد.

وی، به ضرورت بازنگری برخی از قوانین اشاره و بیان کرد: برخی معادن استان به صورت اسمی بهره بردار دارد اما اگر این معادن به سرمایه‌گذاران و فعالان معدنی واقعی سپرده شود نتیجه مناسبی دریافت خواهد شد.

وی اضافه کرد: فشارهای داخلی اثرگذارتر از تحریم‌های کشورهای خارجی بر معادن و بهره برداران معدنی کشور است.

نبود حمایت از سرمایه گذاران

همچنین سعید عبدی، کارشناس ارشد رشته مهندسی معدن گفت: نبود حمایت از سرمایه‌گذاران بخش معدنی در این استان سبب شده خیل زیادی از این قشر به خاطر سرمایه‌گذاری در مناطق مختلف مازندران ابراز پشیمانی کنند.

سعید عبدی با اشاره به فشارهای جنگ اقتصادی علیه نظام جمهوری اسلامی ایران در سال‌های اخیر افزود: در چنین شرایطی حمایت از رشد و توسعه صنایع داخلی بیشتر از گذشته احساس می‌شود و مسئولان اجرایی باید تدابیر درستی در این زمینه اتخاذ کنند.

وی بیان کرد: با اینکه همواره سخن از حمایت از فعالان عرصه اقتصادی در کشور می‌شود، بهره برداران معادن استان در بخش‌های مختلف بانکی، مالیاتی و بیمه‌ای با مشکلات زیادی رو به رو هستند.

عبدی تاکید کرد: اعتمادسازی و فراهم کردن بستر مناسب برای سرمایه‌گذاری بخش خصوصی در بخش‌های مختلف چرخه تولید، از اکتشاف گرفته تا محصول نهایی اجتناب‌ناپذیر است.

کارشناس ارشد مهندسی معدن به ضرورت آموزش شیوه‌های صادراتی و کسب بازارهای جهانی اشاره کرد و گفت: تدوین کارگاه‌های آموزشی برای آشنایی بهره‌برداران معدنی با بازارهای بین‌المللی ضرورت دارد.

وی بر اتکا نداشتن به تولید و صادرات یک یا چند مرحله فرآوری محصول تاکید و تصریح کرد: سیاستگذاری مسئولان باید به گونه‌ای باشد که چرخه تولید به سمت محصولات متنوع هدایت شود.

لزوم واگذاری معادن نیمه فعال

سیدمحمود حسینیپور، استاندار مازندران با بیان این که معدن یکی از زیرساخت‌های اصلی رشد اقتصادی در استان محسوب می‌شود، گفت: بدنبال فعال کردن معادن استان هستیم تا شاهد سهم و نقش موثر این حوزه در رشد اقتصادی استان باشیم.

وی در آخرین جلسه شورای‌عالی معادن استان با عنوان اینکه معدن یکی از زیرساخت‌های اصلی رشد اقتصادی در استان محسوب می‌شود و باید در حوزه معادن سیاست‌گذاری‌های مناسبی را انجام بدهیم، خاطرنشان کرد: در سند آمایش معدن استان طی سال‌های اخیر سیاست‌گذاری قابل توجهی صورت نگرفته است و آن چیزی که تا به امروز در استان در صدور مجوز معادن مشاهده می‌کنیم متناسب با تقاضاهایی که در استان شکل گرفت می‌باشد نه براساس آمایشی که ایجاد کردیم.

وی گفت: باید استقرار یک تیم کارشناسی و حرفه‌ای برای ارزیابی وضعیت معادن استان در دستور کار شورای معادن استان قرار گیرد.

استاندار با اشاره به اینکه با توجه به شرایط ویژه مازندران باید از مجموعه معادن استان در رشد اقتصادی استفاده کنیم، اظهار کرد: در موضوع معادن همه چیز باید در اتاق شیشه‌ای قرار گیرد تا سهم معدن در رشد اقتصادی استان روشن شود.

حسینی‌پور ادامه داد: در درجه اول باید شاهد شفاف‌سازی در معادن استان باشیم و واگذاری معادن باید ساختار معینی پیدا کند و سهم معادن استان باید در اقتصاد مازندران و جایگاه آن در سند آمایش مشخص شود.

وی اضافه کرد: میزان بهره‌وری حاصل از معادن استان باید کاملا مشخص شود و مدیریت استان به‌ویژه سازمان صمت باید روشن کند معادن در رشد اقتصادی و تراکنش مالی در استان چه سهم و نقشی دارد و همچنین انتفاع مردم از معادن باید دیده شود.

نماینده عالی دولت در استان مازندران گفت: باید کاری کنیم معادن استان برای همه مردم نفع داشته باشد که البته این مهم در گرو سیاست‌گذاری راهبردی است. معدن، یک کار تخصصی است و باید سازوکارها در این راستا مشخص شود. به دنبال فعال کردن معادن استان هستیم.

حسینی‌پور با بیان اینکه تحول در تشکل‌های معدنی استان برای باز کردن راه سرمایه‌گذاران جدید و شکستن انحصار جهت حل مشکلات مردم می‌تواند اثرگذار باشد، تصریح کرد: همچنین معادنی که سال‌هاست مجوز گرفتند و کاری نکردند باید شناسایی و سرمایه‌گذاران جدید جایگزین این افراد شوند. فعال شدن بخش خصوصی موجب تحرک بیشتر معادن استان می‌شود.

وی یادآور شد: روستاهایی که در ایجاد معادن استان دخیل هستند باید در روند فعالیت آن معادن شریک شوند و برای تحقق این مهم باید سیاست‌گذاری لازم انجام شود.

روزگار معدن

فلزات

دوشنبه
۸ اسفند ۱۴۰۱
۶ شعبان ۱۴۴۴
۲۷ فوریه ۲۰۲۳
سال پنجم ● شماره ۱۰۳۰

یادداشت

بایدهایی برای تولید محصول باکیفیت

کیومرث کرمانشاهی
کارشناس اقتصاد

تولیدکنندگان صنایع پایین‌دستی به‌عنوان مصرف‌کننده محصولات تولیدشده در حلقه‌های بالایی زنجیره ارزش شناخته می‌شوند. اغلب محصولات تولیدشده در صنایع معدنی کشور به‌ویژه در زنجیره فولاد از کیفیت قابل‌قبولی برخوردار هستند؛ درنتیجه مصرف‌کنندگان عموما از بعد کیفیت از این محصولات راضی هستند؛ هرچند انتظار می‌رود سازمان‌های متولی ازجمله سازمان استاندارد نظارت مستقیمی بر عملکرد این صنعتگران داشته باشند.

صنایع تولیدکننده محصولات نهایی فلزی همچون لوله و پروفیل‌سازان، نوردکاران و... در تامین مواد اولیه خود برای تولید محصول نهایی با چالش‌هایی روبه‌رو هستند و حقوق آنها به‌عنوان مصرف‌کننده موردتوجه قرار ندارد. روش قیمت‌گذاری محصولات صنایع معدنی به‌ویژه شمش و ورق فولادی در بورس کالا به‌عنوان یکی از ایرادات اساسی از سوی فعالان صنایع پایین‌دستی فولاد مطرح می‌شود. بااین‌وجود همچنان سیاست‌گذاران بر تداوم روش‌های قبلی خود در قیمت‌گذاری تاکید دارند. به‌عنوان‌مثال اغلب این خریداران از قیمت بالای محصولات و وابستگی آنها به نرخ ارز شکایت دارند. این شکایت در حالی مطرح است که مواد اولیه تولید این صنایع براساس نرخ ریال قیمت‌گذاری می‌شود؛ یعنی این صنایع ارزبری محدودی دارند؛ بنابراین تجدیدنظر در شرایط و سیاست‌های حاکم بر عملکرد آنها ضروری و لازمه تداوم فعالیت در صنایع است.

در همین حال انتقاداتی به روند خرید و پرداخت نقدی هزینه خرید ازسوی مصرف‌کنندگان و دریافت محصول پس از یک بازه زمانی قابل‌توجه مطرح است؛ بنابراین باید سازکارهای خریدوفروش در زنجیره‌های مختلف صنایع معدنی بررسی و اصلاح شود.

باتوجه به تمام موارد یادشده و سیاست‌های دولت برای ورود محصولات معدنی و صنایع معدنی به بورس کالا برای کشف قیمت و فروش، انتظار می‌رود مبنای نرخ‌گذاری محصولات در بورس کالا به‌گونه‌ای باشد که همزمان حقوق مصرف‌کننده و تولیدکننده در حلقه‌های مختلف موردتوجه قرار گیرد.

تولیدکننده، صادرکننده، واردکننده و مصرف‌کننده به‌عنوان رکن‌های اصلی و اساسی در بازار شناخته می‌شوند و تامین همزمان حقوق این ارکان لازمه تداوم تولید و فعالیت در صنایع مختلف است.

در ادامه انتظار می‌رود تامین نیاز صنایع پایین‌دستی در اولویت سیاست‌گذاران قرار گیرد تا بدین ترتیب از یک سو موقعیت‌های شغلی متعددی در کشور ایجاد شود و از سوی دیگر با تکمیل زنجیره تولید شاهد ارزش‌آفرینی هرچه بیشتر در زنجیره‌های مختلف صنعتی باشیم. در ادامه نیز با صادرات محصولات نهایی زمینه رونق اقتصاد کشور فراهم شود. رهبر معظم انقلاب در طول سال‌های گذشته بر تولید، رشد و توسعه تولید و حمایت از شرایط تولید در صنایع مختلف تاکید داشته‌اند، اما همچنان شاهد ایجاد چالش‌های متعدد در روند فعالیت صنایع هستیم.

کمبود مواد اولیه یکی از مهم‌ترین مشکلاتی است که عملکرد برخی از تولیدکنندگان در صنایع مختلف را تحت تاثیر قرار می‌دهد؛ به‌بیانی دیگر همین کمبود را می‌توان به‌نوعی تضییع حقوق مصرف‌کننده دانست. چالش‌های یادشده به رشد هزینه‌های سربار تولید در یک مجموعه منجر می‌شود و زمینه افزایش نرخ تمام‌شده یک محصول را فراهم می‌کند؛ بدین ترتیب مصرف‌کننده نهایی نیز متضرر خواهد شد. مشکل تامین مواد اولیه در حالی است که می‌توان این چالش‌ها را به‌راحتی و با سیاست‌گذاری صحیح برطرف کرد.

تنظیم بازار و رسیدگی به مشکلات حاکم بر این بخش حکم فعالیتی ملی دارد؛ چراکه صنایع معدنی برپایه بهره‌مندی از ظرفیت‌های غنی معدنی در کشور احداث شده‌اند و سرمایه قابل‌توجهی به آنها اختصاص یافته است. در همین حال شاهد رشد اشتغالزایی، ارزش‌آفرینی و تامین نیاز بازار داخلی و به‌دنبال آن رشد صادرات حاصل از فعالیت این صنایع بوده‌ایم؛ بنابراین از مسئولان و سیاست‌گذاران انتظار می‌رود در مسیر اصلاح شرایط موجود گام بردارند.

در گفت‌وگو با فعالان صنایع معدنی مطرح شد

قانون حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان نیازمند بازنگری

مرضیه احقاقی

۹ اسفند در تقویم رسمی کشور ما «روز ملی حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان» نام‌گذاری شده است.

منظور از حقوق مصرف‌کننده مجموعه امتیازاتی است که افراد در قبال خرید یک کالا یا خدمات دریافت می‌کنند.

چنانچه حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان به‌عنوان اصلی اساسی موردتوجه تولیدکنندگان و سیاست‌گذاران قرار گیرد، بسیاری از چالش‌های حاکم بر بخش تولید مرتفع خواهد شد.

بااین‌وجود باید اعتراف کرد حقوق مصرف‌کنندگان در ایران بیشتر جنبه تشریفاتی دارد.

صنایع معدنی یکی از مهم‌ترین حوزه‌هایی به‌شمار می‌روند که عملا موضوع حقوق مصرف‌کننده در آن از اهمیت چندانی برخوردار نیست؛ به‌ویژه آنکه مصرف‌کننده تا زمان بروز بحران از کیفیت پایین محصولات مصرفی مطلع نخواهد شد.

این دست مشکلات به‌ویژه در بخش ساخت‌وساز به‌چشم می‌خورد. استفاده از تیرآهن، میلگرد یا سایر مصالح ساختمانی غیراستاندارد، درنهایت منجر به بروز خسارت‌های غیرقابل‌جبرانی می‌شود؛ بنابراین برنامه‌ریزی برای نظارت حداکثری بر عملکرد صنایع ضروری به‌نظر می‌رسد.

عکس: روزگار معدن

> تامین حقوق مصرف‌کننده در برخی از حوزه‌های صنعتی از جمله صنایع معدنی، کمتر موردتوجه قرار دارد، چراکه تشخیص کیفیت در این محصولات دشوار است

ضرورت جبران خسارت خریداران

عادل ابراهیم‌زاده، کارشناس اقتصاد در گفت‌وگو با «روزگارمعدن» اظهار کرد: در تعریفی کلی و کلیشه‌ای می‌توان این‌طور ادعا کرد که منظور از حقوق مصرف‌کننده، مجموعه امتیازاتی است که به‌سبب خرید یک محصول در اختیار خریدار قرار می‌گیرد. بدین ترتیب در صورت بروز هر نوع ایراد یا نبود کارآیی در محصول خریداری‌شده، خسارت خریدار جبران خواهد شد.

وی افزود: توجه به حقوق مصرف‌کنندگان زمینه تولید کالاهای باکیفیت و مرغوب را فراهم می‌کند. علاوه‌براین با ارتقای سطح اعتماد به محصول داخلی و اصلاح الگوی مصرف، بسیاری از چالش‌های مرتبط با حوزه تولید و مصرف مرتفع خواهد شد.

این کارشناس اقتصاد گفت: بدون تردید توجه حداکثری به حقوق مصرف‌کنندگان به‌منزله ایجاد تحول در فرآیند تولید تا مصرف یک محصول است. علاوه‌براین به بقای تولید منتهی می‌شود و توانمندی مصرف‌کنندگان را افزایش خواهد داد.

ابراهیم‌زاده گفت: در سال‌های گذشته شاهد بروز محدودیت در روند واردات آزاد محصولات مختلف به کشور بوده‌ایم که همین محدودیت مانع شکل‌گیری رقابت در فضای کسب‌وکارهای مختلف شده است. بدین ترتیب عملا حقوق مصرف‌کننده نادیده گرفته شده است.

ابراهیم‌زاده در ادامه تاکید کرد: برخورداری از اطلاعات کامل، انتخاب، برخورداری از ایمنی و برخورداری از حمایت دولت بخشی از حقوق مصرف‌کنندگان است، اما در عمل شاهد تحقق هیچ سیاست جدی با هدف حمایت از مصرف‌کنندگان نیستیم. مصرف‌کنندگان در سطوح مختلف همواره از تضییع حقوق خود گلایه‌مند هستند و بر اصلاح قوانین و مقررات حاکم بر این بخش تاکید دارند. امید می‌رود با اصلاح شرایط شاهد بهبود شرایط تولید باشیم.

▣ محصولات بی‌کیفیت در بازار و تضییع حقوق خریداران

ابراهیم‌زاده اظهار کرد: تامین حقوق مصرف‌کننده در بسیاری از صنایع عملا محلی از اعراب ندارد و موردتوجه نیست. در مواردی که کالای مصرفی محصولات فولادی است، مصرف‌کننده حتی شناخت دقیقی از استانداردهای لازم ندارد؛ در نتیجه به‌آسانی حقوق مصرف‌کننده نادیده انگاشته خواهد شد.

وی افزود: متاسفانه تمامی تولیدکنندگان محصولات طویل فولادی از شمش استاندارد برای تولید محصول نهایی استفاده نمی‌کنند. مواد اولیه باکیفیت پایین به تولید محصولات فولادی منتهی می‌شود. کیفیت شمش‌های تولیدشده به روش‌های مختلف متفاوت است که این تفاوت در کیفیت محصول نهایی و به‌دنبال آن، کالایی که این محصولات در آن به کار گرفته می‌شوند اثرگذار است.

این فعال اقتصادی افزود: چنانچه از محصولات طویل فولادی تولیدشده در دو مجموعه متفاوت که از مواد اولیه با مشخصات مختلفی استفاده می‌کنند، تست‌های لازم گرفته شود، مشخص می‌شود آنالیز دو محصول از منظر درصد کربن، درصد مقاومت و سایر پارامترها متفاوت است. با این وجود نظارت کافی بر فرآیند تولید فولاد و محصولات فولادی وجود ندارد و همین موضوع نیز زمینه‌ساز تولید محصولات بی‌کیفیت و مصرف آن در بازار خواهد بود.

وی گفت: بی‌توجهی به رعایت شاخص‌های استاندارد در فرآیند تولید محصولات معدنی مورداستفاده در ساخت‌وساز درنهایت به ساخت‌وسازهای ناایمن منتهی خواهد شد. بر همین اساس انتظار می‌رود نظارت دقیق و تخصصی بر عملکرد این صنعتگران حاکم باشد.

ابراهیم‌زاده گفت: محصولات فولادی بی‌کیفیت، عموما قیمت پایین‌تری هم دارند؛ بنابراین بسیاری از سازندگان تمایل به خرید محصول بی‌کیفیت اما ارزان دارند. در واقع چنین راهکارهایی به سود سازنده منتهی می‌شود. باوجود اهمیت استاندارد و کیفیت در فرآیند تولید محصولات مختلف هیچ دقت نظری در زمینه کیفیت محصولات فولادی وجود ندارد. در واقع باید بپذیریم تولید محصول باکیفیت برای هیچ مسئول و نهادی از اهمیت لازم برخوردار نیست.

متاسفانه تا زمانی که اتفاقی حادث نشود و جان انسان‌های بی‌گناه از بین نرود، هیچ نظارتی بر این دست مسائل وجود نخواهد داشت. این نگاه در حوزه‌های مختلف جریان دارد و امنیت افراد را تحت تاثیر منفی قرار می‌دهد، اما در شرایطی که این چالش‌ها هنوز بروز نکرده‌اند، هیچ اهتمامی ازسوی مسئولان و سیاست‌گذاران مربوطه برای پیشگیری از آنها وجود ندارد.

ضرورت بازنگری جدی در عملکرد صنایع

سعید برزگر، کارشناس اقتصاد در گفت‌وگو با «روزگار معدن» درباره حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان عنوان کرد: حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان در دنیا سابقه طولانی دارد و سال‌هاست موردتوجه است. پایبندی به حقوق مصرف‌کننده امکانی برای تولید رقابتی محصولات مختلف فراهم می‌کند.

وی افزود: در کشورهای پیشرفته صنایع و تولیدکنندگان با راهکارهای متفاوت در راستای جلب نظر مصرف‌کنندگان محصولات تولیدی خود تلاش می‌کنند، اما در کشور ما ضعف‌های جدی در حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان وجود دارد. هر تولیدکننده‌ای در جایگاه مصرف‌کننده محصولات حلقه‌های بالادستی قرار دارد؛ بنابراین باید از حقوق مصرف‌کننده نیز برخوردار باشد. با این وجود عموما به حقوق این دست مصرف‌کنندگان که خود تولیدکننده محصولات نهایی یا حتی سازنده ماده اولیه سایر تولیدکنندگان هستند، توجه کافی نمی‌شود. این در حالی است که اگر حقوق مصرف‌کنندگان در حلقه‌های بالادستی تامین و امکانی برای نظارت بر نرخ و کیفیت محصولات مختلف فراهم شود، می‌توان از حقوق مصرف‌کننده نهایی نیز حمایت کرد.

برزگر اضافه کرد: براساس قانون هر شخص حقیقی یا حقوقی که کالا یا خدماتی را خریداری می‌کند به‌عنوان مصرف‌کننده شناخته می‌شود. در همین حال تمامی تولیدکنندگان، واردکنندگان، فروشندگان کالا و ارائه‌دهندگان خدمات نیز عرضه‌کننده کالا یا خدمات هستند. این تعریف گستردگی و پیچیدگی‌های حوزه تولید، خریدوفروش محصولات مختلف و همچنین شناخت جزئیات و مشخصات مصرف‌کنندگان را مشخص می‌کند.

وی گفت: از مجموع موارد یادشده می‌توان این‌طور نتیجه گرفت که قوانین مرتبط با حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان در کشور نیازمند بازنگری جدی است. در این بازنگری نباید عملکرد هیچ شرکتی به بهانه‌های مختلف از جمله وابستگی به دولت استثنا شود.

برزگر گفت: حمایت از مصرف‌کنندگان تحت تاثیر شرایط قانونی و همچنین فضای رقابتی حاکم بر اقتصاد کشور اجرایی می‌شود. بااین‌وجود در حالت کلی انتظار می‌رود ساختاری منطقی و مناسبی بر روند حمایت از مصرف‌کنندگان حاکم باشد؛ بر همین اساس باید اقرار کرد در شرایطی که رقابت در عرصه تولید وجود ندارد، حقوق مصرف‌کننده نیز به حاشیه رانده می‌شود.

در شرایط نرمال و طبیعی، رشد اقتصادی و عرضه مستمر محصولات مختلف، نیازمند تداوم مصرف یا وجود مصرف‌کننده است. توجه به حقوق مصرف‌کنندگان، وضع قوانین حمایتگرانه در این بخش و همچنین پایش دقیق و نظارت بر روند حمایت یادشده، امکان تداوم تولید را برای صنعتگران فراهم می‌کند. در چنین بستری تولیدکنندگان به سمت جلب حمایت صنعتگران با هدف توسعه تولید پیش می‌روند.

این کارشناس اقتصاد افزود: ایجاد فضایی شفاف و روشن نسبت به حقوق مصرف‌کنندگان از مهم‌ترین گام‌ها در جهت حمایت از حقوق مصرف‌کنندگان و کاهش چالش‌های آنها است.

در همین حال برقراری ضمانت اجرایی برای قوانین حمایت از مصرف‌کنندگان تاثیر بسزایی بر بهبود شرایط تولید خواهد داشت. از آنجا که محصول تولیدشده در هر حلقه از زنجیره تولید، در حلقه بعدی استفاده می‌شود، این روند مشتری‌مداری در سایر حلقه‌ها نیز ادامه می‌یابد و در نهایت به مصرف‌کننده نهایی یا مردم منتقل خواهد شد.

راهکارهایی برای بهبود تولید

شهریار گراوندی، فعال صنعت سیمان در گفت‌وگو با «روزگار معدن» اظهار کرد: مصالح ساختمانی از اهمیت ویژه‌ای در ایمنی ساخت‌وسازها برخوردارند.

سیمان یکی از پرمصرف‌ترین مصالح ساختمانی است که در فرآیند تولید بتن نیز به‌کار می‌رود. توجه به شاخص‌های استاندارد برای تولید بتن از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است و نبود نظارت صحیح برای تولید این محصول منجر به تولید محصولات بی‌کیفیت می‌شود و بتن بی‌کیفیت نیز درنهایت از استحکام پروژه‌های ساخت‌وساز می‌کاهد.

با این وجود تولید بتن باکیفیت و حفظ حقوق مصرف‌کنندگان این محصول آن‌طور که باید موردتوجه قرار ندارد.

علاوه بر این نظارت دقیقی نیز بر این فرآیند جاری نیست. گراوندی گفت: بتن براساس طرح اختلاط مشخصی، با ترکیب سیمان، شن، آب و مواد افزودنی تولید می‌شود.

نسبت اختلاط این مواد اولیه و همچنین کالیبره بودن تجهیزات مورداستفاده در فرآیند تولید بتن از اهمیت ویژه و اثرگذاری بر کیفیت محصول نهایی تولیدی برخوردار است. در مواردی برای سودآوری بیشتر از میزان سیمان لازم برای تولید بتن می‌کاهند؛ بر همین اساس نیز چنانچه نظارت ویژه‌ای بر فرآیند تولید این محصول جریان داشته باشد، این دست تخلفات به‌آسانی شناسایی و مرتفع می‌شوند.

گراوندی گفت: تست بتن و نمونه‌برداری از آن در یک بازه زمانی معین انجام می‌شود، این در حالی است که اغلب واحدهای بتنی ما در سطح کشور کوچک هستند و آزمایشگاه و تجهیزات ندارند یا مجهز به آزمایشگاه تخصصی نیستند؛ درنتیجه امکانی برای تست دقیق بتن ندارند. علاوه بر این بسیاری از فعالان این صنعت از دانش و تخصص کافی و لازم برخوردار نیستند که همین موضوع نیز مانع تولید بتن باکیفیت مطلوب می‌شود.

وی در پایان گفت: توجه به کیفیت ازسوی صنایع به‌عنوان حقوق مصرف‌کننده باید در اولویت قرار گیرد. البته این انتظار در شرایطی محقق می‌شود که نظارت کافی و دقیقی بر عملکرد صنایع معدنی ازسوی مراجع بالاتر حاکم باشد.

سخن پایانی

ازمجموع موارد یادشده می‌توان این‌طور نتیجه گرفت که تامین حقوق مصرف‌کننده در برخی از حوزه‌های صنعتی ازجمله صنایع معدنی، کمتر موردتوجه قرار دارد، چراکه تشخیص کیفیت در این محصولات دشوار است. علاوه بر این مصرف محصولاتی باکیفیتی پایین به‌ویژه در حوزه ساخت‌وساز مشکلاتی جدی ایجاد می‌کند. برهمین‌اساس نیز بازنگری در روش‌های نظارت بر عملکرد صنعتگران ضروری به‌نظر می‌رسد.

تحقق تولید ۵۵ میلیون تن فولاد در گرو تامین انرژی

یک فعال فولادی گفت: هدف تولید ۵۵ میلیون تن فولاد بدون در نظر گفتن منابع انرژی کشور و کمبودهای موجود برنامه‌ریزی شده است. یاسر محبی در گفت‌وگو با فولادبان در خصوص طرح تولید ۵۵ میلیون تنی فولاد و چالش‌های پیش‌روی آن اظهار کرد: هم‌اکنون کمبود انرژی برق، گاز و آب از اساسی‌ترین چالش‌هایی است که در چندسال اخیر در صنایع فولادی مشاهده می‌شود و تحقق اهداف سالانه و تولید میزان برنامه‌ریزی شده توسط فولادسازان نیز در گرو تأمین منابع است. بر همین اساس، هدف تولید ۵۵ میلیون تن فولاد بدون در نظر گفتن منابع انرژی کشور و کمبودهای موجود برنامه‌ریزی شده است. وی گفت: تولید فولاد تنها در گرو تأمین مواد اولیه و تجهیزات نیست بلکه تأمین زیرساخت‌ها، تأمین انرژی آب، برق، گاز و صنایع تبدیلی نیز اساس تولید فولاد محسوب می‌شود. این فعال صنعت فولاد با اشاره به میزان مصرف آب برای تولید هر تن فولاد اظهار کرد: برای تولید هر تن فولاد حدود ۲۰۰ متر مکعب آب نیاز داریم. با این حساب، برای تولید ۵۵ میلیون تن فولاد حدود ۱۱میلیارد مترمکعب آب مصرف خواهد شد که این رقم از

میزان بارندگی سالانه کل کشور بالاتر است. محبی خاطرنشان کرد: درحال‌حاضر یکی از بحران‌های اصلی کشور برداشت بیش از اندازه از منابع آبی کشور، تشدید خشکی دریاچه‌ها و فرونشست زمین در شهرهای مختلف کشور است. در چنین شرایطی صنایع فولادی اغلب در مناطق مرکزی و کم آب کشور تأسیس شده‌اند که این امر شهرها را بیش از پیش با بحران مواجه کرده است و به همین دلیل باید برای جایگاه کارخانه‌های فولادی تمرکز بیشتری انجام داد.

راه‌اندازی طرح استکر ریکلایم «صبا فولاد خلیج‌فارس»

طرح استکر ریکلایمر، انتقال مواد اولیه از طریق نوار نقاله ۰۳MF برای تغذیه مخزن روزانه خط تولید کارخانه صبافولاد خلیج‌فارس به بهره‌برداری رسید. به گزارش خبرگزاری صداوسیما، هدف از اجرای این طرح که با حضور مدیرعامل صندوق بازنشستگی کشوری و مدیرعامل هلدینگ صبا انرژی به بهره‌برداری رسید، انباشت و برداشت گندله به صورت مکانیزه است که با سرمایه‌گذاری شش میلیون یورو در زمینی به مساحت ۳۵۰۰۰ مترمربع و با ظرفیت ۱۵۰۰ تن بر ساعت و میزان اشتغال آفرینی مستقیم برای ۲۰ نفر اجرایی شد. انباشت و برداشت یکنواخت، استفاده بهینه از کل فضای موجود پارک، زیباسازی دپوها و محیط انباشت و برداشت، سرعت عمل در انباشت و برداشت متریال، جلوگیری از آسیب‌زدگی به محیط زیست، بالابردن سطح کیفیت انباشت و برداشت، جلوگیری از آسیب‌های زیست محیطی (گردوغبار و نشتی‌های مختلف)، حذف هزینه‌های اضافی انباشت و برداشت و بهره‌مندی ایمنی پرسنل هنگام انباشت و برداشت از ویژگی‌ها و مزایای طرح به‌شمار می‌رود. صبافولاد خلیج‌فارس از شرکت‌های زیرمجموعه شرکت سرمایه‌گذاری صندوق بازنشستگی کشوری (هلدینگ صبا انرژی) و نخستین تولیدکننده بریکت گرم (HBI) در ایران با ظرفیت

تولید یک و نیم میلیون تن در سال محسوب می‌شود. برخورداری از مزیت‌های مهمی همچون قرارگیری در منطقه ویژه اقتصادی صنایع معدنی و فلزی خلیج‌فارس و بهره‌مندی از زیرساخت‌های مناسب این منطقه، نزدیکی به راه آهن، دسترسی به بنادر مهم کشور و آب‌های آزاد، برخورداری از امکانات حمل‌ونقل جاده‌ای و نزدیکی به معادن سنگ آهن و گندله‌سازی، صبافولاد در زمره صنایع بابهره‌وری بالا قرارداده و به تولیدکننده‌ای استراتژیک در زمینه صنعت فولاد برای کشور مان تبدیل کرده است.

روزگار معدن

دوشنبه ● ۸ اسفند ۱۴۰۱ ● ۶ شعبان ۱۴۴۴ ● ۲۷ فوریه ۲۰۲۳ ● سال پنجم ● شماره ۱۰۳۰

صاحب امتیاز:
موسسه فرهنگی و هنری روزگار وصل

مدیر مسئول و سردبیر:
ناصر بزرگمهر

فنی و هنری:
مهدی نجفی

نمایندگی دفتر اروپا:
چکاوک بزرگمهر

آدرس: تهران- خ قائم مقام فراهانی- کوچه آزادگان شماره ۲۶
تلفن:۸۲۱۹۰-نمابر:(داخلی-۱۰۴)-تلفن‌سازمان‌آگهی‌ها:۰۹۹۹۹۱۹۵۷۶۱
پیامک:۳۰۰۰۸۲۱۹۰-ایمیل‌سازمان‌آگهی‌ها:ads.smtnews@gmil.com
امورمشترکین:۸۸۱۰۵۳۰۶-توزیع‌وسازمان‌شهرستان‌ها:۸۸۷۲۴۲۱۱

www.Madandaily.com
www.instagram.com/Madandaily
www.twitter.com/Madandaily
www.t.me/Madandaily
E-mail:info@madandaily.com
tozi.smtnews@gmail.com

روی خط خبر

کاهش نرخ اوراق مسکن ادامه دارد

آخرین آمارها حاکی از آن است که روند کاهشی هر برگ اوراق مسکن همچنان ادامه دارد و متاهل‌های ساکن تهران می‌توانند با پرداخت بیش از ۱۱۳ میلیون تومان نسبت به اخذ این اوراق اقدام کنند، درحالی که هفته قبل باید ۱۱۹ میلیون تومان پرداخت می‌کردند.

به گزارش ایسنا، بررسی آخرین وضعیت نرخ اوراق مسکن حاکی از این است که هر برگ اوراق وام مسکن (تسه) در فروردین سال گذشته ۱۱۸ هزار و ۵۰۰، در اردیبهشت ماه ۱۲۱ هزار و ۱۰۰ و در خردادماه سال گذشته نیز ۱۱۸ هزار و ۷۰۰ تومان نرخ دارد. هر برگ اوراق تسهیلات مسکن بانک مسکن در تیر سال گذشته با نرخ ۱۱۹ هزار و ۷۰۰، در مرداد با نرخ ۱۱۷ هزار و ۶۰۰ و در شهریور نیز با نرخ ۱۱۸ هزار و ۳۰۰ تومان داد و ستد می‌شود. این اوراق در ماه مهر سال گذشته ۱۱۸ هزار و ۴۰۰، در آبان ماه سال گذشته ۱۱۸ هزار و ۳۰۰ و در آذر نیز ۱۱۷ هزار و ۳۰۰ تومان نرخ دارد. اوراق تسهیلات مسکن در دی و بهمن سال گذشته نیز با قیمت‌های ۱۱۹ هزار و ۱۰۰ و ۱۱۸هزار و ۳۰۰ تومان معامله می‌شود. این اوراق در امسال ۱۱۸ هزار و ۱۰۰ تومان نرخ دارد که این گزارش بر اساس همین نرخ نوشته شده است. بر این اساس، مجردهای ساکن تهران می‌توانند تا ۲۸۰ میلیون تومان تسهیلات دریافت کنند که شامل ۲۰۰ میلیون تومان تسهیلات خرید مسکن و ۸۰ میلیون تومان وام جعاله می‌شود؛ لذا برای دریافت ۲۰۰ میلیون تومان وام باید ۴۰۰ برگه تسهیلات مسکن خریداری کنند که هزینه این تعداد با اوراق ۱۱۸ هزار و ۱۰۰ تومانی، ۴۷ میلیون و ۲۴۰ هزار تومان می‌شود. همچنین با در نظر گرفتن ۸۰ میلیون تومان وام جعاله که برای آن باید ۱۶۰ ورق به مبلغ ۱۸ میلیون و ۸۹۶هزار تومان خریداری کنند، مجموع هزینه خرید اوراق به ۶۶ میلیون و ۱۳۶ هزار تومان می‌رسد. زوج‌های تهرانی نیز بر همین اساس می‌توانند تا سقف ۴۸۰ میلیون تومان شامل ۲۰۰ میلیون تومان تسهیلات خرید مسکن برای هر نفر و ۸۰ میلیون تومان وام جعاله دریافت کنند؛ بنابراین زوجین باید ۸۰۰ برگه تسهیلات مسکن خریداری کنند که هزینه آن ۹۴ میلیون و ۴۸۰ هزار تومان می‌شود که همراه با هزینه ۱۸ میلیون و۸۹۶ هزار تومانی وام جعاله که برای آن باید ۱۶۰ ورق تسهیلات مسکن خریداری کنند، در مجموع باید ۱۱۳ میلیون و ۳۷۶هزار تومان پرداخت کنند. سقف این تسهیلات برای مراکز استان و شهرهای با جمعیت بیش از ۲۰۰ هزار نفر برای مجردها به ۱۶۰ و برای زوجین به ۳۲۰ میلیون تومان رسیده است. با توجه به اینکه مجردها باید ۳۲۰ و متاهل‌های ساکن این شهرها نیز باید ۶۴۰ برگه تسهیلات مسکن خریداری کنند، مجردها باید ۳۷ میلیون و ۷۹۲ و متاهل‌ها نیز باید ۷۵ میلیون و۵۸۴ هزار تومان پرداخت کنند.

تصمیم کمیسیون تلفیق در مورد قیر، رانت زا است

دولت در بند ک تبصره یک لایحه بودجه ۱۴۰۲ مقرر کرده بود که مبلغ ۱۹ هزار میلیارد تومان برای تامین قیر به صورت نقدی از محل فروش مواد اولیه قیر توسط دولت پرداخت شود؛ این در حالی است که کمیسیون تلفیق با تغییر این بند، تصویب کرده تا معادل ۲۵ همت برای تامین قیر، وکیوم باتوم (مواد اولیه قیر) به صورت تهاتری به دستگاه‌ها واگذار شود.

به گزارش ایرنا، در لایحه دولت به منظور شفاف‌سازی و جلوگیری از بروز رانت و فساد و پیشگیری از ایجاد بازار غیررسمی قیر فروشی، درآمد حاصل از فروش قیر را برای پروژه‌های نیازمند قیر پیش‌بینی کرده بود؛ اما کمیسیون تلفیق با افزایش سقف ریالی، رویه غیرشفاف، فساد خیز و رانتی واگذاری قیر به دستگاه‌ها را جایگزین کرد. انجام چنین تغییری از سوی کمیسیون تلفیق با انتقاد بیشتر کارشناسان در این حوزه همراه شد که در این زمینه یوسف کاووسی، کارشناس مسائل اقتصادی در گفت‌وگو با ایرنا نسبت به این تصمیم مجلس واکنش نشان داد و اظهار کرد: در چند سال گذشته هم شاهد وجود چنین معضلی در بازار قیر بودیم، در آن زمان بسیاری از افراد اقدام به دریافت حواله‌ها و در نهایت از آن در جاهای مختلف مانند بازار آزاد استفاده می‌کردند و حواله‌ها را به فروش می‌رساندند که در ادامه چنین اقدامی شاهد وجود رانت و دلالی‌های مختلف در بازار قیر بودیم.

وی اظهارکرد: حذف مصوبه دولت در لایحه بودجه مبنی بر پرداخت ۱۹ همت برای تامین قیر به صورت نقدی فسادزا خواهد بود و اجرای تصمیم کمیسیون تلفیق در راستای واگذاری وکیوم باتوم (مواد اولیه قیر) به صورت تهاتری به دستگاه‌ها منجر به ایجاد رانت در اقتصاد کشور خواهد شد. کاووسی خاطرنشان کرد: سابقه معضل حاکم در بازار قیر به سال‌های گذشته باز می‌گردد و هر سال به نوعی نتیجه منفی تصمیم‌گیری‌ها در بازار قیر انعکاس داده خواهد شد. این کارشناس مسائل اقتصادی ادامه داد: در نخستین روزهای آغاز به کار مجلس فعلی تصمیم‌گیری‌هایی در این زمینه اتخاذ شد و افرادی که از این بازار نفع می‌بردند برای انجام برخی اقدامات به مجلس فشار می‌آوردند که این امر باعث ورود مجلس به مشکلات حاکم در بازار قیر شد که در آن زمان کارشناسان اعتراض زیادی را نسبت به این موضوع داشتند.وی معتقد است؛ تصمیمات اتخاذ شده در حوزه قیر مهم‌ترین اثر را در بازار و بر نرخ تمام شده برخی کالاها می‌گذارد. این کارشناس مسائل اقتصادی خاطرنشان کرد: ارائه چنین حواله و رانتی از اساس اشتباه است و بهتر است اقدامی صورت گیرد تا قیر از طریق برخی مکانیزم‌ها فروخته شود و تحت عنوان بودجه عمرانی در اختیار مصرف‌کنندگان قرار گیرد تا بتوان از این طریق نظارت شفافی را در این حوزه داشت و نیز زمینه فساد از بین برود.

وی اظهارکرد: بارها شاهد بودیم که مبالغ فراوانی تحت عنوان حواله در اختیار بخشداری و فرمانداری‌ها قرار می‌گیرد، این امر از طریق نمایندگانی صورت می‌گیرد که در آن حوزه حضور دارند و بیشتر به دنبال این هستند تا برای موفقیت در انتخابات بعدی از این رانت استفاده کنند. کاووسی اعلام کرد که اگر دولت بتواند این مسئله را به صورت زیربنایی برطرف کند به نفع همه خواهد بود. این کارشناس مسائل اقتصادی به مزایای انجام معاملات از طریق بورس کالا اشاره کرد و گفت: بورس کالا تنها بازاری است که کشف نرخ در آن به صورت شفاف صورت می‌گیرد و قیمت‌ها از طریق عرضه و تقاضا تعیین خواهند شد، البته طبیعتا هیچ بازاری بدون نقص نیست و می‌توان هر نوع نقصی را در معاملات به دلیل شفافیت بالا مرتفع کرد. وی گفت: افزایش عرضه‌ها در بورس کالا منطقی‌ترین روشی است که می‌توان برای معاملات محصولات به کار گرفت.

استراتژی همیشگی حقوقی‌ها تکرار می‌شود؟

گروه معدن

عکس: آیدا فریدی

شاخص کل بورس تهران در پایان معاملات روز ۷ اسفند با ۷۲ هزار واحد افزایش رکورد تاریخی را شکست و با صعود به کانال ۱.۸ میلیون واحدی در ارتفاع یک میلیون و ۸۰۰ هزار واحدی ایستاد. به گفته کارشناسان احتمالا بورس به روند صعودی خود ادامه می‌دهد.

به گزارش تحلیل بازار، بورس با وجود اینکه روز چهارشنبه هفته گذشته در ابتدای بازار معاملات مثبتی را تجربه نکرده و سیگنال اصلاح داد اما بعد به دلیل یک بازگشت قوی و مثبت شدن شاخص روند صعودی بورس را زنده نگهداشت و باعث شد دوباره تقاضاها افزایش پیدا کند و سرانه خرید سهام به ۲۶ میلیون تومان برسد و بالاتر از سرانه فروش ثبت شود. از نگاه بسیاری از کارشناسان اقتصادی این یک سیگنال برای ادامه رشد شاخص بورس قابل اتکاست، هرچند احتمال دارد افزایش ریسک‌ها این سناریو را باطل کند.

تاثیر راه‌اندازی مرکز مبادلات ارزی بر بورس

سارا فلاح کارشناس بازار سرمایه معتقد است روند کنونی بازار سرمایه مانند بازار بعد از سال ۹۲ عمل کرده و در شرایط مشابه در یک موقعیت صعودی قرار گرفته، همانطوری که آن زمان بعد از تصمیم گیری برای تثبیت نرخ ارز ۴۲۰۰ تومانی بورس اصلاح کرد و سپس با راه‌اندازی سامانه نیما یک رشد فوق العاده داشت، در مقطع کنونی هم بعد از تثبیت نرخ ارز واردات روی نرخ ۲۸۵۰۰ تومان، اصلاح شاخص رخ داد و بعد با راه‌اندازی مرکز مبادلات ارزی شوک صعودی به بازار وارد شده است.

بورس به سیگنال‌ها واکنش نشان می‌دهد

درحال‌حاضر سناریو پیچیده‌ای پیش پای بورس نیست، همه سیگنال‌های آشکار اقتصادی تورمی هستند و بورس هم به آن واکنش نشان خواهد داد اما در مقطع کنونی ۲ فاکتور مانع رشد بورس هستند؛ نخست اینکه اسفندماه هزینه مالی شرکت‌ها برای پرداخت عیدی، سنوات و... بسیار بالاست به همین دلیل بخشی از نقدینگی خود را از طریق فروش سهام در بورس به دست می‌آوردند و همین موضوع می‌تواند فشار فروش در بازار را تشدید کند. عامل دوم، انتظارات تورمی در اقتصاد کشور است و مسئولان تصور می‌کنند ارتباط بازارهای مالی منجر به رشد تورم عمومی هم می‌شود، به همین دلیل دولت مانع از رشد بازار شده است.

محمود مرادی، کارشناس بازار سرمایه در گفت‌وگو با بازار درباره سناریو احتمالی بورس، گفت: درحال‌حاضر شاخص کل بورس و شاخص هم وزن هر دو به مقاومت رسیده‌اند و با توجه به سرانه‌های خرید سهام در یک هفته گذشته، این احتمال وجود دارد که شاخص از مقاومت عبور کنند و از آنجایی که شاخص هم وزن فاصله بسیار کمی با قله سال ۱۳۹۹ دارد شانس بیشتری برای شکست مقاومت و آغاز یک روند صعودی جدید دارد.

او با تاکید بر اینکه رشد بازار طلا و ارز و... باعث شده انتظارات تورمی در بورس هم به وجود بیاید، افزود: به همین دلیل بسیاری از سهامداران ترجیح می‌دهند فعلا سهام خود را نگهدارند، زیرا بازار قطعا جاماندگانی خود نسبت به سایر بازارها را جبران خواهد کرد.

همه علائم اقتصادی کشور حکایت از این دارد که دولت در کنترل تورم موفق نبوده و جریان نقدینگی در حال گردش بین بازارهای مختلف است و اگر دولت بتواند نرخ ارز و طلا را کنترل کند بخشی از نقدینگی آن بازارها وارد بورس می‌شود، زیرا نسبت به بازارهای دیگر عقب مانده است، اما اگر رشد بازار ارز و طلا همچنان ادامه داشته باشد نه تنها نقدینگی سرگردان جامعه جذب آن بازار می‌شوند بخشی از نقدینگی بورس هم خارج و وارد آن بازارها می‌شوند.

> رشد بازار طلا و ارز و... باعث شده انتظارات تورمی در بورس هم به وجود بیاید، به همین دلیل بسیاری از سهامداران ترجیح می‌دهند فعلا سهام خود را نگهدارند، زیرا بازار قطعا جاماندگانی خود نسبت به سایر بازارها را جبران خواهد کرد

پیچیدگی پیش‌بینی آینده بورس

یکی دیگر از عواملی که در شرایط کنونی می‌تواند بازار سرمایه را تحت تاثیر قرار دهد هزینه‌های پایین سال شرکت‌هاست که طبق روال هرساله عرضه سهام حقوقی شرکت‌ها در اسفند ماه افزایش می‌یابد و همین مسئله موجب افت شاخص بورس می‌شود.

احمد جانجان کارشناس بازار سرمایه در گفت‌وگو با بازار ضمن تایید این موضوع، گفت: امسال با توجه به سیگنال‌های تورمی بازار کمی پیش‌بینی‌ها تغییر کرده و احتمال دارد با وجود عرضه حقوقی‌ها در اسفندماه بازهم شاخص کل بورس رشد داشته باشد، اما به طور کلی در موقعیت کنونی که به مقاومت رسیده و تعطیلات نوروز هم در پیش است بازار وارد اصلاح زمانی می‌شود.

خارج شدن «امین» از روند خنثی

درآمد ماهانه‌ای که تأمین سرمایه امین در دی‌ماه امسال از ارائه خدمات خود به دست آورد، در مقایسه با ماه گذشته با افزایش ۱۵ درصدی همراه بوده است.

به گزارش بورس نیوز، شرکت تأمین سرمایه امین در گزارش فعالیت ماهانه منتهی به بهمن‌ماه امسال نشان داد که به روند صعودی خود ادامه داده است. این شرکت تأمین سرمایه از ارائه خدمات محقق شده خود به درآمد ۶۳ میلیاردتومانی دست پیدا کرد.

«امین» از ابتدای سال مالی تا پایان بهمن‌ماه امسال (سال مالی منتهی به شهریورماه ۱۴۰۲) توانست از ارائه خدمات خود به درآمد تجمیعی ۳۱۷میلیارد تومانی برسد.

شرکت تأمین سرمایه امین در پایان بهمن‌ماه میزان درآمد ماهانه‌ای که از ارائه خدمات خود کسب کرد، متعلق به درآمد بازارگردانی، درآمد پذیرش سمت متولی صندوق و درآمد مدیریت صندوق‌های سرمایه‌گذاری و درآمد مشاوره عرضه و پذیرش بود.

درآمد ماهانه‌ای که تأمین سرمایه امین در دی‌ماه امسال از ارائه خدمات خود به‌دست آورد، در مقایسه با ماه گذشته با افزایش ۱۵ درصدی همراه بود و از طرفی درآمدهای تجمیعی این شرکت تأمین سرمایه، از ابتدای سال مالی تاکنون رشد ۶۶ درصدی را نسبت به سال مالی گذشته تجربه کرده است.

شرکت تأمین سرمایه امین با درآمدی که در بهمن‌ماه کسب کرد به میانگین درآمد ۶۳ میلیاردتومانی رسید و درآمد دی‌ماه «امین» نسبت به میانگین درآمد ماهانه خود در ۴ ماه گذشته از آغاز سال مالی، تفاوتی نداشته است، این شرکت تأمین سرمایه‌ای در این دوره ماهانه ۶۳ میلیارد تومان از ارائه خدمات درآمد کسب کرد که نسبت به دوره مشابه سال مالی گذشته حدود ۷ میلیارد تومان کاهش را در پی داشت. اما این درآمد نسبت به دی‌ماه امسال نزدیک به ۷ میلیارد تومان افزایش یافت. همچنین این شرکت در سه ماه آبان، آذر و دی، عملکرد ضعیفی از خود برجای گذشته بود که این عملکرد ضعیف در بهمن‌ماه جبران شد.

عمده درآمدهای کسب شده شرکت تأمین سرمایه امین در بهمن‌ماه از بخش بازارگردانی حدود ۵۴ میلیارد تومان و از بخش پذیرش سمت متولی صندوق و درآمد مدیریت صندوق‌های سرمایه‌گذاری نزدیک به ۸ میلیارد تومان و از مشاوره عرضه و پذیرش یک میلیارد تومان درآمد کسب کرد.

درآمد محقق شده از سود سرمایه‌گذاری‌های «امین» در این دوره یک‌ماهه، برابر با ۵۲ میلیارد تومان بود که نسبت به ما گذشته ۵۸ درصد رشد داشته است؛ بخش عمده‌ی این درآمد از سرمایه‌گذاری در صندوق‌ها به‌دست آمد.

نام شرکت	نام نماد	درآمد محقق شده ی ماهانه (میلیارد تومان)		درصد تغییرات
		منتهی به بهمن‌ماه ۱۴۰۱	منتهی به دی‌ماه ۱۴۰۱	
تأمین سرمایه امین	امین	۶۳	۵۶	٪۱۵
سرمایه ثبت‌شده (میلیارد تومان)	دوره مالی	درآمد محقق شده ی تجمیعی (میلیارد تومان)		درصد تغییرات
		منتهی به بهمن‌ماه ۱۴۰۱	منتهی به بهمن‌ماه ۱۴۰۰	
۱.۱۰۰	فعالیت ماهانه	۳۱۷	۱۹۱	٪۶۶

«وتوصا» در مدار صعود

ارزش بازار پرتفوی بورسی «وتوصا» در یازدهمین ماه از امسال در شرکت‌های بازار سرمایه یک هزار و ۸۱۳ میلیارد تومان به ثبت رسید.

به گزارش بورس نیوز، شرکت گروه سرمایه‌گذاری توسعه صنعتی ایران در گزارش فعالیت ماهانه منتهی به بهمن‌ماه امسال مجموع بهای تمام‌شده سرمایه‌گذاری خود را برابر با ۹۱۱ میلیارد تومان اطلاع‌رسانی کرد، «وتوصا» میزان بهای تمام‌شده سرمایه‌گذاری که در بهمن‌ماه از خود برجای گذاشت مربوط به شرکت‌های حاضر در بازار سرمایه و شرکت‌های غیر بورسی بود.

میزان سرمایه‌گذاری گروه سرمایه‌گذاری توسعه صنعتی ایران در بهمن‌ماه در شرکت‌های فعال در بازار سرمایه بود و خارج از بازار سرمایه تقریباً برابر بود، بهای تمام‌شده پرتفوی بورسی «وتوصا» بالغبر ۴۵۹ میلیارد تومان بود و مجموع بهای تمام‌شده سرمایه‌گذاری در شرکت‌های غیر بورسی برابر با ۴۵۲میلیارد تومان بود.

بهای تمام‌شده سرمایه‌گذاری گروه سرمایه‌گذاری توسعه صنعتی ایران در پرتفوی بورسی در مقایسه با ماه گذشته بدون تغییر بوده است، ارزش بازار پرتفوی بورسی «وتوصا» در یازدهمین ماه از امسال در شرکت‌های بازار سرمایه یک هزار و ۸۱۳ میلیارد تومان به ثبت رسید. گروه سرمایه‌گذاری توسعه صنعتی ایران در گزارش فعالیت ماهانه منتهی به بهمن‌ماه امسال در صورت‌وضعیت پرتفوی شرکت‌های «بورسی» ارزش بازار سرمایه‌گذاری‌های خود را بالغبر یک هزار و ۸۱۳ میلیارد تومان به ثبت رساند که نسبت به بهای تمام‌شده سرمایه‌گذاری‌ها رشد ۲۹۵ درصدی را به همراه داشت. عمده‌ترین بهای تمام‌شده سرمایه‌گذاری در پرتفوی بورسی «وتوصا» مربوط به بخش «انبوه‌سازی، املاک و مستغلات» با یک هزار و ۳۴۸ میلیارد تومان بود و پس‌ازآن نیز بیشترین بهای تمام‌شده مربوط به بخش «سرمایه‌گذاری‌ها» با ۴۵۹ میلیارد تومان بود. بیشترین میزان ارزش بازار در صورت‌وضعیت پرتفوی شرکت‌های «بورسی» در اختصاص شرکت «سرمایه‌گذاری توسعه صنعت و تجارت» با یک هزار و ۶۳۱ میلیارد تومان بود، همچنین «سرمایه‌گذاری اعتبار ایران» نیز با ۱۸۲میلیارد تومان بیشترین ارزش بازار را در این دوره در اختیار داشتند. همان‌گونه که گفته شد بهای تمام‌شده سرمایه‌گذاری «وتوصا» در شرکت‌های غیر بورسی برابر با ۴۵۲ میلیارد تومان بود، بیشترین سرمایه‌گذاری صورت‌گرفته در این دوره مربوط به «سرمایه‌گذاری پایا تدبیر پارسا» با ۱۴۱ میلیارد تومان بود و پس‌ازآن نیز بیشترین بهای تمام‌شده مربوط به بخش «درآمد ثابت فیروزه آسیا» با ۱۱۷ میلیارد تومان بود.«وتوصا» با سرمایه ثبت‌شده ۴۰۰ میلیاردتومانی در بهمن‌ماه، از واگذاری سهام به سود ۱۱ میلیاردتومانی رسید.

نام شرکت	نام نماد	مجموع بهای تمام شده سرمایه‌گذاری‌ها (میلیارد تومان)		درصد تغییرات
		منتهی به بهمن‌ماه ۱۴۰۱	منتهی به بهمن‌ماه ۱۴۰۰	
گروه سرمایه‌گذاری توسعه صنعتی ایران	وتوصا	۹۱۱	۷۸۴	٪۱۶
سرمایه ثبت‌شده (میلیارد تومان)	دوره مالی	بهای تمام شده سرمایه‌گذاری غیر بورسی (میلیارد تومان)		درصد تغییرات
		منتهی به بهمن‌ماه ۱۴۰۱	منتهی به دی‌ماه ۱۴۰۱	
۴۰۰	فعالیت ماهانه	۴۵۲	۳۶۹	٪۲۲

